

SÖKAREN

NR 5

1976

LÖSNUMMERPRIS 5:00 inkl moms

Genom buddhistisk meditation upptäcker man vem man är, och då blir det lättare att förändra sig själv. Man lär sig hur man skall vara och tänka och att förstå den djupaste mening-

en i Den Attafaldiga Vägen. — Så förklarar buddhistnunnan Amita Nisatta, som på bilden ses tillsammans med en elev. (Sidan 2!) Foto: Rein Vålme.

VIPASSANA

buddhistisk insiktsträning

Många moderna västerlänningar känner att någonting väsentligt fattas dem, och de söker sig till avspänning, inre stillhet och en fördjupad uppfattning av sitt eget väsen genom österländska tekniker för meditation. Kanske finner också många i vår tid att meditation är något mera praktiskt och realistiskt än bön till en okänd Gud — fastän bön och meditation inte alls behöver utesluta varandra.

Alla har vi väl hört talas om, och många har kanske provat, Maharishi Mahesh Yogis sk transcendentala meditation (TM). Det missioneras ivrigt för den, med betydande ekonomiska resurser. Tiotusentals svenskar har initierats i

denna mycket enkla metod. Det rör sig om **mantrameditation**, där uppmärksamheten hela tiden koncentreras kring ett speciellt ord, som man erhållit vid initieringen. Men det finns också flera andra meditationsmetoder, bl a den buddhistiska vipassana, vilken även kallas **insiktsträning**. Den metoden är den ingen som slår på stora reklamtrumman för, men syster Amita Nisatta, som är bosatt på Ringvägen i Stockholm, ger undervisning i den buddhistiska läran och meditationsmetoden.

Syster Amita, som är svenska, vigdes till nunna första gången 1955, och hon var då en av de första kvinnorna i Europa, som valde den vä-

gen. Hon berättar:

— Det inledande stadiet i vipassanametoden är ett slags helt vanlig meditation: man mediterar över någonting, t ex en buddhistisk text, vilket innebär att man samlar sin uppmärksamhet kring texten och dess innebörd. Man "funderar" över vad texten innehåller och försöker nå den djupaste betydelsen av den. Detta är en viktig förberedelse till insiktsträningen genom att det vänjer människan vid avkoppling, inre stillhet och ro. Men denna meditation är också nyttig genom att man där kan komma underfund med mycket som man vanligen i den stressade och utåtriktade vardagen går förbi. Texten kan

ha många betydelser, och det kan vara berikande att stanna sin tanke inför dessa. Man får då en djupare uppfattning av det som texten behandlar.

— Men man går sedan vidare till koncentrationsträning, som innebär att man söker få kontroll över sitt inre liv. Man brukar börja med andningen. Man riktar uppmärksamheten på hur man andas — man andas in och man andas ut. Hela tiden strävar man efter fullständig medvetenhet om vad man gör. Under meditationen kommer andra tankar in i medvetandet, olika ljud hörs utifrån — då avbryts uppmärksamheten på andningen, men man återför den dit så snabbt som möjligt. Tanken tillåts inte att vandra planlöst omkring, utan man för den tillbaka till medvetenhet om vad man gör.

— Därefter samlar man sig kring rörelser som man utför. Man gör dem i ultrarapid, samtidigt som man har helt klart för sig varför det sker. — Man mediterar tex över en text, och så märker man att man blir törstig. Känslan av törst tar bort uppmärksamheten på texten — och så sträcker man sig efter en kopp te, medan man är medveten om att man gör detta och varför. Under denna träning utför man rörelserna mycket långsamt, och man gör bara en sak i taget. Man följer noga kroppens och tankens rörelser med sin uppmärksamhet. Denna intensiva koncentration på **alla** rörelser gör att man så småningom upptäcker hur tankarna arbetar i en, hur känslor och behov uppkommer och försvinner, uppkommer och försvinner — i oändlig upprepning.

Och vilken är den djupare betydelsen av dessa övningar?

— Avsikten är att man skall komma till insikt om vem man är och varför man tänker och handlar så som man gör. Genom att hela tiden vara uppmärksam på vad man gör lär man sig ett slags kontroll över både rörelser och tankar. Man får en självkännet som är mycket nyttig. Därigenom förstår man också hur man **bör** vara, och man får en chans att förändra sig själv och sin situation. Man kan förändra känslor, tankar, behov och vanor som är onyttiga eller skadliga. Man blir lugn, samlad och frisk i sinnet. Och man får lättare att förstå andra. Man upplever hur hat, illvilja, avundsjuka etc. skadar sinnet, och man upplever jag-illusionen.

Hur länge skall man sitta i meditation?

— Man kan börja med fem minuter om morgonen och fem minuter om kvällen. Man skall inte sitta så länge att man känner sig plågad. Vid meditationscentra finns det promenadbanor, där man kan gå, när man känner behov av det. Då går man långsamt, hela tiden uppmärksam på vad man gör, följer gångens alla rörelser och de känslor och tankar som uppstår under övningen.

— Men buddhistisk meditation är ingenting som man sysslar med bara den korta stund då man sitter stilla i träning, utan det är något som används i det dagliga livet, t ex vid en så vanlig sak som att gå över en gata.

— Buddhistisk meditation är att hela tiden praktisera, vad man än gör, att alltid vara medveten, inte

Text: SM

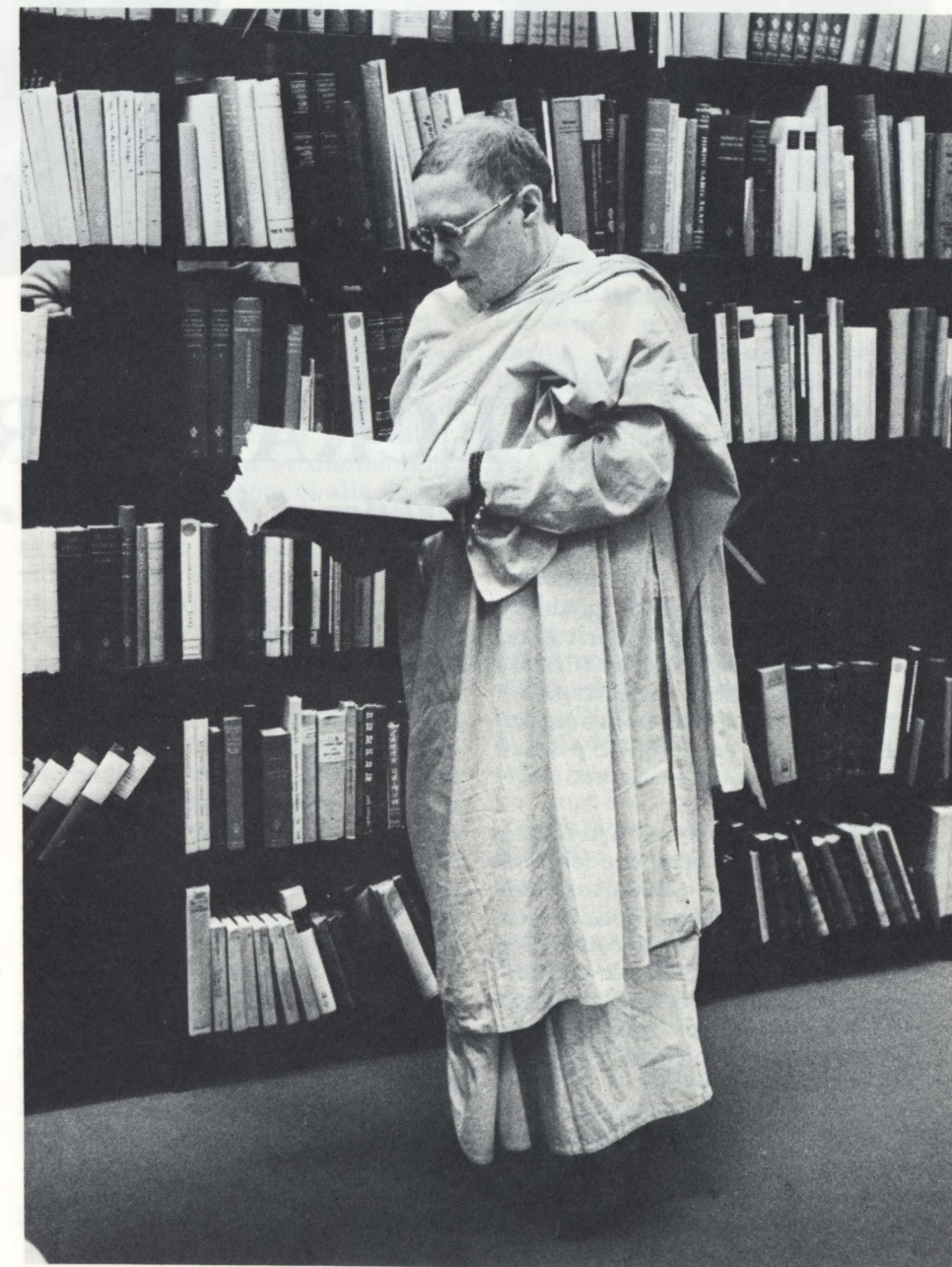
Bilder: Rein Välme

drivas av känslor, aggressioner och förflugna tankar. Om man t ex blir arg, är det viktigt att ha insikt om vad man gör och varför, att ha kontroll över känslor och handlingar. Upprördheten är vanligen bara en obehaglig känsla som jag låter få utlopp och som jag sedan ångrar. I alla lägen är det viktigt att ha kontroll över sina känslor. Om vi då så småningom kommer underfund med jagets obefintlighet, blir det lättare att eliminera ofructbara känslor och tankar.

Vipassanaträningen är alltså en mycket viktig del av buddhismen.

— Ja. Och den kommer direkt från Buddhas egen undervisning. Vi har

Forts. på sidan 23

Sri Paul Twitchell

Sri Darwin Gross

ECKANKAR

En introduktion av Perttu S. Kortelainen

ECKANKAR är en uråldrig, andlig vetenskap, som sägs ha varit känd långt innan vedaskrifterna tillkom. Ett andligt brödraskap, Vairagi Orden, har bevarat den ursprungliga ECKANKAR i en helig skrift med namnet Shariyat-Ki-Sugmad (Vägen till det Eviga).

Dessa ECK-Mästare, med förmågan att i frigjort själsmedvetande färdas genom alla världar och universa, har två viktiga andliga centra på jorden, det ena, Agam Des, högt uppe i Hindu Kush-bergen i västra Himalaya, det andra, Katsupari, beläget djupt inne i Buika Magna-massivet i Norra Tibet.

frigörelse.

ECKANKAR är en väg, grundad på personliga erfarenheter, som möjliggör för utövaren att gradvis utvidga sitt medvetande ända till de rent andliga världarna bortom rum och tid, till ett tillstånd av **rent varande**. Det är endast den egna erfarenheten som räknas — inte någon annans erfarenhet eller påståenden. ECKANKAR är en absolut individuell väg och saknar därför personkult, kyrkor, kloster, präster, ritualer, liturgi och liknande, som man vanligen förknippar med religionsutövning.

ECKANKAR är varken religion, yoga eller ockultism, och inte heller något filosofiskt eller metafysiskt system. ECKANKAR sysslar inte med psykiska fenomen, såsom ESP, klärvoajans, medier, astral projektion, magi etc., inte heller med astrologi, askes, droger eller spe-

ciell diet. ECKANKAR är en individuell väg till de andliga världarna.

ECKANKARs moderna huvudcenter ligger i Menlo Park, Kalifornien. Dess förre Mästare var Paul Twitchell. Den nuvarande är Darwin Gross.

Sri Paul Twitchell blev redan som barn medveten om sina ovanliga, andliga förmågor. Hans kunskap vidgades genom studier hos olika ECK-Mästare, bland dem Sudar Singh i Indien (som inte skall förväxlas med sin kristne namne) och hos den tibetanske Mästaren Rebazar Tarzs i Himalaya. Han sysslade många år med esoterisk forskning, både i väster- och i österlandet. Om det kan man läsa i Brad Steigers biografi över honom, **In My Soul I Am Free**. Efter årtionden av intensiva studier började han 1965 att framlägga frukterna av sitt vetande. — Han kunde andligen höja

ett stort antal människor och ge dem insikt om en högre verklighet och om individens oändliga utvecklingsmöjligheter. Innan han lämnade det fysiska i september 1971, utsåg han Darwin Gross till andlig ledare för ECKANKAR-rörelsen. Denne blev från tidig ålder tränad av Sri Paul och av Rebazar Tarzs för att kunna överta ECK-Mästarens mantel, vilket han gjorde den 22 oktober 1971. Sri Darwin äger stor förmåga att andligen lyfta sina medmänniskor var helst han möter dem.

*

I heliga skrifter från olika tider och kulturer talas det ibland om **Ordet** som ursprunget till skapelsen. Ordet symboliserar den kosmiska livsström som är universums uppehållande energi och intelligens. Denna skaparkraft har sitt ursprung i vad som inom ECKANKAR kallas SUGMAD (Gud) eller mera poetiskt Allkärlekens Ocean. Det är det högsta, formlösa, oändliga, allomfattande Varat, om vilket ingenting kan sägas — bara erfaras. Från SUGMAD utgår den aktiva livsströmmen ECK, vilken kan sägas bestå av tre huvudegenskaper: opersonlig gudomlig kärlek, kraft och intelligens. ECK är alltså **livet självt** och har varken början eller slut.

Livsströmmen, ECK, är upphovet till all materia och energi och alla livsformer. Den är själva det aktiva Medvetandet. ECK-kraften kan upplevas på de inre, subjektiva planen som en manifestation av ljud och ljus, olika kraftfull och av olika karaktär beroende av vilken nivå den erfares på. Att sammanlänkas med ECK-strömmen och erfara Ljudet och Ljuset är en av ECKANKARs grundprinciper.

ECK-kraften, den gudomliga kärleken, finns inom varje levande varelse och kan aktiveras inom människan och höja hennes medvetande bortom det materiella livets begränsningar. Genom att gradvis bli medveten om och sammanlänkas med den högre aspekten av ECK-kraften kan en människa påskynda sin andliga utveckling och upplösa de karmiska belastningar som begränsar henne. Mera om detta kan man läsa i böckerna: **ECKANKAR — nyckeln till de dolda världarna** och **Samtal med Mästaren**.

En människa kan småningom uppnå **själsmedvetande**, dvs fullt medvetande om det **inre jagets** sanna natur och dess funktion i den

högre, universella, andliga verkligheten. Den frigjorda själen får omedelbart vetskap om allt den fäster sin uppmärksamhet på och erfar **enheten** bakom allt existerande — och slutligen uppnår den Gudsförverkligande, som är **individens yttersta mål**.

Vad är själen och vilka är dess egenskaper? De frågorna kan besvaras i tre punkter.

1. Själen är i sig själv evig.
2. Själen dväls alltid i de högre världarna, bortom tid och rum.
3. Själen lever alltid i nuet, dvs både det förflutna och det kommande är i nuet.

Det finns en grundsanning i vilken dessa tre principer är förankrad, och den lyder så: "Själen existerar därför att SUGMAD (Gud) älskar den!" Själen är individens innersta och verkliga identitet. Vi har inte en själ — vi är själ! Egot, eller personligheten, tillhör däremot inte själen utan är endast själens redskap i de lägre världarna. Själen är ett individuellt väsen, en "gudsgnista", med fullständig iakttagelseförmåga, som från början har alla sina inneboende möjligheter och egenskaper men som inte är medveten om dem och därför inte kan vara SUGMAD till hjälp och medarbetare.

Man kan likna själen vid en oslipad diamant. Denna har diamanstens alla inneboende egenskaper, men den måste slipas för att uppnå sitt fulla värde. Varje erfarenhet för själen är lik en av diamanstens fasetter, och eftersom vi alla är individuella varelser, blir varje själ så småningom "slipad" på sitt individuella sätt. Vi förlorar alltså inte vår individualitet ju högre upp vi kommer i vår andliga utveckling. Vi uppgår aldrig i eller förenas med SUGMAD. Tvärtom: ju högre vi når i vår andliga utveckling, desto individuellare blir vi, för att slutligen bli — inte ett med det Högsta, utan **medarbetare åt det Högsta**.

Det talas i ECKANKAR om olika "plan" eller "världar". Vi skiljer mellan de andligt-materiella eller psykiska lägre världarna och de högre, rent andliga världarna bortom tid, rum, materia, ord och former, där den gudomliga, opersonliga kärleken, ECK-kraften, flödar odelad. Om vi börjar från den negativa polen, så har vi först de fyra lägre världarna.

1. Den fysiska världen med alla dess illusoriska skeenden (maya) och grova materia.
2. Astralvärlden, som är säte för känslor och som är den nivå man

kommer till genom astral projektion. Den är ljusare och har finare materia än den fysiska världen.

3. Kausalvärlden, minnets plan där karmiska mönster från föregående liv förvaras, de s k akasha-uppteckningarna. Den har än finare materia.
4. Mentalvärlden, säte för intellektet, moralläror, filosofins urkällor, estetik, det omedvetna, den universella tankekraften eller kosmiskt medvetande. Efter de fyra lägre världarna kommer den första **rent andliga** världen.

5. Själsplanet (atma-planet) där vi fungerar som **ren själ** och uppnår självförverkligandet.

Efter själsplanet följer flera andra, rent andliga världar, som ECK-lärjungen arbetar sig upp genom tills han når **den namnlösa regionen** och slutligen uppnår Gudsförverkligandet och blir en medarbetare till det Högsta, SUGMAD. — I **Tigerns tand** beskriver Sri Paul Twitchell en "färd" tillsammans med sin andlige vägvisare genom alla världarna till SUGMADs rike och tillbaka igen.

Den nuvarande ECK-mästaren, Sri Darwin Gross, ECKANKARs andliga ledare, fungerar som en vägvisare genom de lägre världarnas snårskogar och fallor upp till själsplanet. Det viktiga för varje andligt inriktad sökare är att bli sammanlänkad med den rent andliga ECK-kraften, den gudomliga kärleken. Eftersom själen själv är ECK, kan endast ECK-kraften höja den över de lägre världarna.

Medan vi lever här i den fysiska världen, måste vi ha tillgång till en fysisk, levande Mästare. Men vi måste också ha en **inre** Mästare som vägledning och hjälp på de inre planen. ECK-Mästaren har denna dubbla funktion, att vara både den yttre, levande ECK-Mästaren och den inre Mästaren MAHANTA.

Själsfärder är en förmåga att tillfälligt kunna utvidga medvetandet. Det kan i viss mån liknas vid att blåsa upp en ballong. Medvetandet utvidgas medan man befinner sig i kroppen och har fullt dagsmedvetande. Själsfärder sker alltid av fri vilja, och man återvänder alltid till det dagsmedvetna tillståndet. I själva verket "färdas" man ingenstans, det bara upplevs så. Vi befinner oss alltid **här och nu!**

Hur lång tid det tar att lära sig själsfärder är helt individuellt. För att lyckas fordras andlig mognad,

regelbundna övningar och osjälviska motiv. Metoden är inriktning och uppmärksamhet. Belöningen är att inträda i "himmelriket" medan man fortfarande lever i den mänskliga kroppen.

ECKANKAR rekommenderar inte sk astral projektion, och inte heller andra former av psykiska fenomen. Vid astral projektion lämnar man den fysiska kroppen och existerar utanför denna i den astrala kroppen. Men vid själsfärder är det fråga om en **utvidgning** av medvetandet. Vid astral projektion rör det sig om förflyttning av kroppen (den astrala kroppen) men själsfärder sysslar med medvetandestånd.

En vanlig fråga bland nykomlingar är: "Vad kan jag få ut av ECK?" Det bör sägas ifrån att ingen människa kan använda ECK-kraften för personligt, själviskt bruk.

De som går med i ECKANKAR-rörelsen med tanke på personliga förmåner, har vanligen mycket svårt att få dem, och de brukar lämna rörelsen för någon "lättare" och mera "löftesrik" väg. ECK kommer att göra endast en sak för var och en: visa vägen till större andlig utveckling och frihet. Alla kommer att erfa det som är deras eget bästa och som också är till förmån för hela deras omgivning.

ECKANKAR är inte en intellektuell väg. Vi kan inte läsa oss till ECK-erfarenheter, utan de måste **upplevas**. Dock är det nödvändigt att studera ECK-skrifter innan man kan gå ECKs väg. Man får börja med att läsa någon av ECKANKARs grundkurser. Och man bör acceptera reinkarnationstanken och karmalagen — eljest blir undervisningen i det närmaste omöjlig att tillägna sig. Efter minst två års stu-

dier och två kursserier kan man på egen begäran få en invigning och sammanlänkas med ECK-strömmens återgående flöde.

Någon frågar nog: "Om ECK-ANKAR inte är en intellektuell väg utan bygger på inre erfarenheter, varför måste man då ägna två år åt att läsa kurser?" — Det är som när vi skall resa utomlands. Om vi vill ha ut något av resan, så studerar vi lämpligen resehandböcker, kartor, språk osv. Vi gör oss "hemmastadda" före resan. Vi förbereder oss. Men själva förberedandet för oss inte närmare målet för vår resa — inte en tum. Vi måste färdas dit. På liknande sätt är det med ECK-studierna. Vi gör dem för att bekanta oss med "främmande länder" så att vi **vet** var vi hamnar vid en själsfärd.

Socialt intresserade människor frågar ibland om inte ECK är en egoistisk väg, som bara syftar till egen andlig utveckling. Nej, ECK-lärjungen, som är sammanlänkad med den gudomliga kraften, kan bli en kanal för denna kraft, var det än behövs, i denna eller andra världar, utan tanke på egen fördel. Den sanna ECK-isten vill arbeta för SUGMADs (Guds) ändamål.

"Bevisa allt ni påstår!" säger många till oss. "Nej", säger ECK-isten, "bevisa det själv!" I ECKANKAR måste vi bevisa allt för oss själva. Eftersom ECKANKAR är en individuell väg, är endast det vi själva erfarit av någon betydelse; det är nämligen det enda vi verkligen **vet**. Men inre erfarenheter kan aldrig bevisas för någon annan.

ECK och ECKANKAR är för sanna andliga sökare och rekommenderas dem som är redo att möta den levande ECK-Mästaren. Men alla de som någonstans eller vid något tillfälle läser eller hör ECKs Ord välkomnas till SUGMADs kärlek av den Levande ECK-Mästaren.

Sri Darwin Gross, Mahanta, den levande ECK-Mästaren, började en gång ett anförande med orden "ECK lovar ingenting". Det kanske låter förbryllande för dem som är vana att höra om löften och resultat, om man följer en viss väg. ECKANKAR är en absolut individuell väg, där individen får lära sig att stå på egna ben och ta det fulla ansvaret och konsekvenserna av alla sina handlingar. ECKANKAR är naturlig och fri från begränsande regler och restriktioner. Men det krävs allvarliga och rena motiv, osjälviskhet, uppmärksamhet och inte minst

Forts. på nästa sida

En "jobbig" sökare INGVAR SELIN

som, påpälsad, säger:
"Brr — än är det långt
till vår och islossning i
Sökarens marker."

Han är en av de mest aktiva i vår sökarskara: Ingvar Selin i Västerås, i det "civila" konsulterande ingenjör inom maskinfacket, som läser på en fil.kand. (beteendevetenskap). Han leder studiecirkel (TBV) i parapsykologi, är sedan flera år styrelseledamot i Sällskapet för Parapsykologisk Forskning (SPF) där han varit sekreterare och redaktör för den interna tidskriften SPF-information. Han är vidare verksam inom Teosofiska Samfundet, där han

vill han poängtera att det praktiska samhällslivet inte får ges upp för sökandets skull — därför är han bl a engagerad i Västerås miljövårdsgrupp och i tidningen Fib-Kulturfront.

Ingvar:

— Tillsammans med skulptören Ingemar Andersson har jag "ett kärt litet barn": Meditations- & Utvecklingsgruppen. Den vill vara fri från hindrande dogmatik och vill arbeta på olika nivåer inom livsteknikens område. Praktik och kritiska studier är viktigt, men vi vill särskilt betona meditation, som en motvikt till den andliga utarmningen i vår prylfixerade tillvaro. Vi har haft hundratals gruppmeditationer och grupp-samtal sedan starten hösten 1971, vidare ett par gruppdynamikveckor samt ett tiotal före-

läsningar under rubriken "Min livsåskådning" med bl a Per Ragnar och Hjalmar Sundén.

Grunden till Ingvars engagemang ligger i paranormala upplevelser i unga år, bl a av typ varsel. Ett exempel:

— I oktober 1957 besökte min farbror oss för att klara av vissa ärenden — det var c:a en vecka innan han dog. Vi hälsade alltid med ett "goddag", men när jag skulle säga mitt "goddag", grep en "kraft" tag i min käke och i stället blev det ett "hej" (pröva skillnaden!) till bådas vår stora häpnad. En för mig märklig sista "hälsning".

Och vad har Ingvar då funnit under sitt sökande?

— Jo, ett slags trygghet på denna de paranormala upplevelsernas grund, bäst fångad i ordet TILLIT (mitt gudsbegrepp) — livets fantastiska inre fullkomlighet mitt uppe i den yttre födslovåndan. Jag är övertygad om *medvetandets kontinuitet* efter döden och att den "världen" är kommunicerbar under vissa, mycket speciella omständigheter. Teosofin har gett mig grundsynen om alltings *enhet* och en livsteknik som i övrigt bygger på *jämförande studier*, konst-religion-filosofi-vetenskap, samt att människan är *utvecklingsbar* och att hon också har en inre värld att upptäcka.

Utan gräns

Tidskrift för andligt sökande

är engagerad i en målsättningsdebatt för att ta fram nya stadgar, och han deltar i redaktionsgruppen för spiritualisternas tidskrift Utan Gräns. Ingvar är också med i Hälsofrämjandet och lever på laktovegetabilisk kost samt genomför årligen en fastevecka. Dessutom

"Lär så länge du lever, du lever så länge du lär!"

Ingvar Selin

Eckankar

självdisciplin. Alla som har ambitionen att följa undervisningen kommer att göra framsteg.

*

27 och 28 augusti i år kommer Sri Darwin Gross att närvara vid ECKANKARs Europaseminarium i Stockholm och hålla föredrag. Detta är ett enastående tillfälle att möta

Forts.

Sri Darwin, den Levande ECK-Mästaren, Mahanta, som ingen andligt studerande bör försumma.

ECKANKAR i Skandinavien
Fack
104 32 Stockholm

ECKANKAR Satsang-Samfunn
Postboks 3718, Gamlebyen
Oslo 1

Utveckling?

Vi är alla landsflyktiga gudar som kommit från himlen hitner, men vi går omkring uti hudar och tror blott på vad vi ser.

Olle Wedholm

TERAPI OCH MYSTIK

En intervju med Birgit Cars
av Peter R. Meyer

PM Birgit Cars, du har själv bekostat tryckningen av dina dikter. De är enkla, trösterika och rena. Mellan raderna kan man finna en stor livserfarenhet. Varje liten dikt är så att säga ett livssynskoncentrat. Vad skulle du själv välja som exempel på dem?

BC Kom till dig själv, när livet tröttar ut dig med sin mångfald eller med allt det enahanda, som förstör din glädje.

Kom till dig själv!
Det finns ett ljus inom dig, som du icke ser.
Det finns ett väsen djupast inne i dig som vill växa.

PM "Kom till dig själv" är hämtad ur diktsamlingen "Till en människa", som du debuterade med våren 1975. Till vardags är du bibliotekarie vid Stifts- och landsbiblioteket i Linköping. När började du få lust att skriva?

BC Jag började redan 1937. Då skrev jag väldigt sporadiskt. Det var egentligen bara, när det var något särskilt som hände och jag hade starka känslor, som det var svårt att bemästra, eller när jag kom in i kriser av något slag, som jag försökte skriva av mig det. Det var som ett slags terapi då. Men det dröjde ganska länge innan jag kom på tanken att försöka publicera dikterna. Det var inte förrän 1961 som jag fick lust att göra det. Då skickade jag in dem till några förlag och fick lite uppmuntrande svar. Men man skrev att det var väldigt svårt

och kärvt att ge ut lyrik på 1960-talet.

1974 hände sedan något särskilt. Då fick jag höra Sylvia Nilsson — hon kallar sig också SRI SYLVIATI — sjunga egna sånger till gitarr i ett TV-program. Sångerna handlade om stillhet och glädje, och jag tyckte att de gick rakt in i mig. Det var som Sylvia Nilsson med sina sånger uttryckte mina egna tankar och känslor. Då tog jag kontakt med henne, och på det viset kom jag också så småningom att anslutna mig till ett andligt broderskap som heter SUBUD.

Jag har ju alltid varit religiös. Ända sen konfirmationstiden har jag haft en stark tro, och jag har sökt väldigt ivrigt efter ett sätt att uttrycka den tron eller efter en gudsbild som jag kunnat acceptera. Från början fanns det liksom ingen annan väg för mig än att ta mig till kyrkan, och jag gick till gudstjänster och jag gick till nattvarden, fast jag ibland kände mig lite udda och konstig i den miljö där jag växte upp. Sen under studieåren i Uppsala sköt jag religionen ifrån mig, och det var kanske de mest tomma och döda åren i mitt liv. Men så fick jag tillbaka min tro, mycket tack vare Oxfordgrupprörelsen på 1940-talet. Och så småningom sökte jag mig fram till författare som gav mig mycket genom sina böcker, t ex Simone Weil, som jag läste träget i flera år. Där fann jag en människa som var kristen till hela sin läggning men inte ville erkänna det. Hon ville inte höra till kyrkan, för hon tyckte att den satte upp stängsel emot de

människor som inte riktigt kunde anpassa sig. Och jag tyckte att jag kände igen de där tankarna så väl. Om man lever i en sekulariserad miljö och har fått nånting som man är väldigt glad över själv genom sitt sökande och sin tro på någon slags gudomlig kraft, så känns det vemodigt att så många människor inte kan ta emot det där. Jag uppfattade kyrkan många gånger som ett hinder för människor i vår tid att komma fram till Gud. Jag kämpade väldigt mycket med de där problemen.

Sen kom jag att läsa om Rudolf Steiner och antroposofin. Och så småningom kom det en vän och tog mig helt resolut med till Martinus på Klint i Danmark. Och där blev jag alldeles fri ifrån den där känslan att man nödvändigt måste höra till den kristna kyrkan, när man bor i ett kristet land. Jag såg att det fanns så många sökare som gick sina egna vägar och jag kände att jag kunde göra det också.

Och slutet på allt mitt sökande det tror jag, hoppas jag, har blivit det som jag nu kommit fram till genom Sylvia Nilsson och SUBUD. Jag har genom det som jag funnit där fått en mycket starkare inspiration och många fler dikter än jag förr brukade skriva. Under 1975 gav jag ut två diktsamlingar på eget förlag. Den första "Till en människa", som innehåller ett tjugotal dikter, skrev jag ut på påsken 1975 och den andra, "Glädjens blomma", blev färdig i oktober samma år.

PM Vad tycker du det är viktigt att skriva om?

BC Jag har skrivit om mina egna problem och konflikter. Jag har väl haft en del kontaktsvårigheter och som alla människor en del neurotiska drag, som har bundit mig och kanske förlamat mig så att jag haft svårt att få kontakt och gemenskap med människor. Och det har jag skrivit många dikter om. Sen har jag velat visa, hur jag har kommit fram till en lösning på dem, dels genom att försöka utveckla mig själv och dels genom att jag alltid har haft en tro på någonting som hjälper och leder en, nån slags kraft eller vad man nu skall kalla det för.

Det här att jag har varit lite udda och ensam, det har jag uttryckt i den första av alla dikterna i de här samlingarna, "Till en människa". Där har jag velat säga både till mig själv och till andra, att jag tror att vi alla har väldigt mycket inom oss, som andra människor inte förstår eller kan se. Och då får man vara väldigt rädd om de där gåvor som man har. Så småningom kan det ju hända att man kan ge uttryck för dem, om man bara ser till så att de inte tas ifrån en genom människor som kanske är starkare och mer dominerande än man själv.

Till en människa

Skulle det vara så, att du alls ingen har,
som tror på dig eller väntar
sig något av dig
måste du tro på dig själv.

Inte av trots eller längtan att
överglänsa
utan därför att du är en
människa,
egenartad och alldeles ensam
om det,
som just du har att erbjuda
världen.

Därför måste du vara så rädd
om dig själv
och noga se till, att ingen
skadar eller förkväver
ditt innersta, egenartade
väsen.

PM Kan du berätta hur det går till när du skriver?

BC Från början var det väl så, att det var starka känslor hos mig som måste ha utlopp, eller kriser som jag försökte lösa genom att ge uttryck åt dem i diktens form. Det var ju väldigt privata dikter, som jag skrev då, och de var nog också ganska banala. Sen, i början av 60-talet, fick jag lite mer att skriva om, och det kom flera dikter. Alla mina dikter har kommit spontant, jag har aldrig arbetat fram dem. Men jag tror att det här att jag ville publicera berodde mycket på att jag ville hävda mig själv och visa det som jag tyckte att jag hade och som människor inte riktigt kunde se eller uppskatta. Men när jag skriver dikter nu, så är det faktiskt inte varken för att skriva av mig saker eller för att hävda mig, utan jag upplever mig själv som ett redskap. Efter ett helt långt livs arbete med att försöka förverkliga mig själv har jag nu äntligen blivit färdig att användas. Och jag tycker att dikterna är en gåva som jag får för att ge vidare, en livserfarenhet som jag gärna vill dela med mig av till andra. Och därför blir jag så glad, när någon kan ta emot dem. Ett exempel på den sortens dikter som liksom inte alls har kommit till på grund av några starkare inre upplevelser utan som bara trillar ner på papperet är "Glädjens blomma" som avslutar den andra diktsamlingen. Det blir så ibland att jag bara sätter mig ner utan att tänka på något särskilt och så får jag titeln på en dikt som i det här fallet "Glädjens blomma". Jag blev ganska förvånad när den kom, för jag tyckte inte den innehöll några tankar som var aktuella för mig just då. Men det är väldigt roligt när det blir så där. Det känns ganska fantastiskt.

Glädjens blomma

I mitt hjärta är en ros
utsprungen,
vecklar långsamt sina
kronblad ut,
viskar sakta:
Jag är glädjens blomma,
vuxen ur din längtan efter
ljus.

Jag är glädjens ros som växte
när du kom en sanning nära,
när en kärlek rörde vid dig,
när du uppmärksam och
troget
gick på dina egna vägar.
Jag är glädjens ros
utsprungen
ur din längtan efter ljus.

Jag tycker det är väldigt viktigt att man inte trugar på någon människa den tro som man har själv. Ibland kan det ju vara värdefullt att man talar om vad man har, för det finns ju en stor törst efter andlighet, skulle jag tro, i vår tid. Men en människa som säger sig ha en tro, skall man inte försöka omvända.

Om Godhet

Kom nära mig,
som talar i ditt inre,
så skall jag sakta
viska till dig,
vad godhet är:

ej truga bort
ej tvinga på
men visa öppet
vad man har av kunskap.

ej truga bort
ej tvinga på
men låta kärlek,
som man äger,
synas

och låta dem man möter
välja själva
och själva taga det
som de behöver bäst.

Anm. Fil. kand. Peter R. Meyer, som gjort intervjun, är regissör och frilans radioproducent.

Birgit Cars diktböcker kostar vardera 18:— inkl. porto. Hennes postgiro är 82 43 47 - 9.

Birgit Cars nämner Sylvia Nilsson. Två skivor av henne kan beställas från Sylvia Nilsson, Skogsgatan 89, V, 582 57 Linköping. Tel. efter kl. 18.00 013/15 70 18. De kostar 30:— styck + porto.

LIVET FORTSÄTTER EFTER DÖDEN!

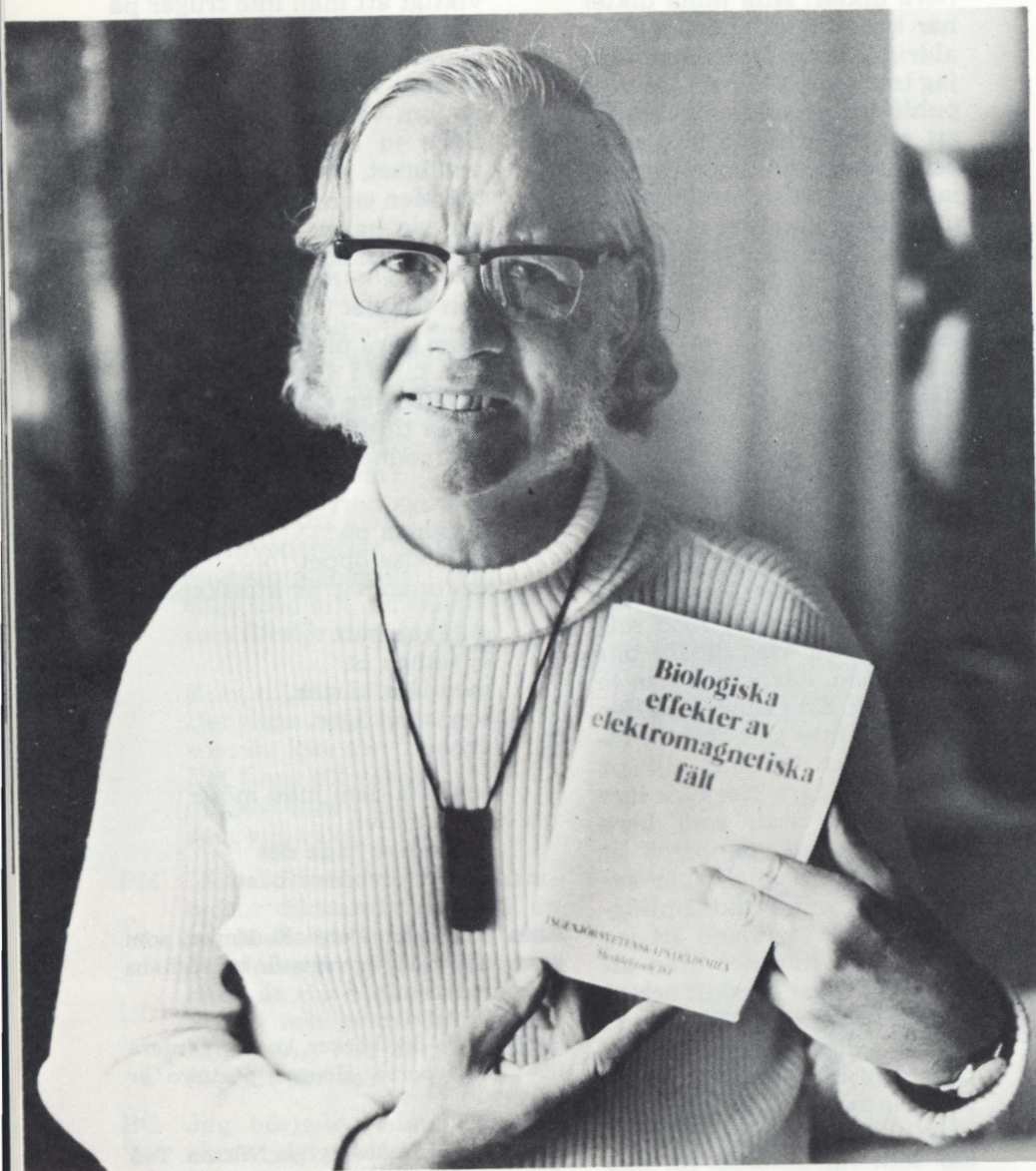
Spiritualismen ger bevis.

Begär vår boklista med senaste nyheter!

Bokförlaget Excelsior AB
Box 5314, 102 46 Stockholm 5

Magnetterapi — väcker organismens självläkande krafter?

Av Ivan Troëng

Artikelförfattaren, den i våra sökar-kretsar välkände ingenjören och uppfinnaren Ivan Troëng, visar upp en bok om biologiska effekter av elektromagnetiska fält, utgiven av Ingenjörsvetenskapsakademien.

"Hängsmycket" på bilden är en magnet som stimulerar hjärta och thymus.

Bilder: Rein Vålme.

några celler blir för stora — som sker vid cancer — kommer deras svängningar att bli långsammare. Detta inverkar ogynnsamt på omgivningen, varför angränsande celler blir störda. — I en rubrik i en tidning för något år sedan hette det "Sjuka celler pratar ihjäl sina grannar". Cellernas elektriska svängningar leder till en svag mekanisk vibration genom att de små svängande spolar, som finns i cellkärnorna, påverkas av jordens magnetiska fält. Denna mekaniska vibration underlättar cellens ämnesomsättning. Näring skall ju tränga in genom cellväggen och avfall skall gå ut. Det är som ett såll. När det hålls stilla, rinner ingenting igenom, men väl när man skakar på det. — Om nu cellen kommer i ett mycket starkare fält än det jordmagnetiska, kommer denna "sållskakning" att bli mycket effektivare, så att cellens aktivitet ökas. Häri ligger uppenbarligen orsaken till att magnetterapi har en så omfattande och gynnsam verkan vid en rad olika sjukdoms- och svaghetstillstånd.

Ett av de äldsta kända försöken kring detta ämne är Lakhovskys försök med krukväxter som infekterats med cancersvulster. Han monterade öppna ringar av koppartråd med c:a 20 cm diameter och med ändarna c:a 1/3 varv om lott men utan metallisk kontakt. De fästes på blompinnar så att de omslöt växten på bredaste stället. En på samma sätt angripen kontrollgrupp lämnades utan ringar. Inom tre veckor hade alla blommorna i kon-

trollgruppen dött, medan samtliga som monterats med Lakhovskyringar, frodades i högönsklig välmåga. Hos de överlevande hade cancersvulsterna fallit av, sedan de torkat och skrumpnat. Genom personlig erfarenhet kan jag intyga att ringar av denna typ är terapeutiskt synnerligen verksamma. Jag skall ge ett exempel.

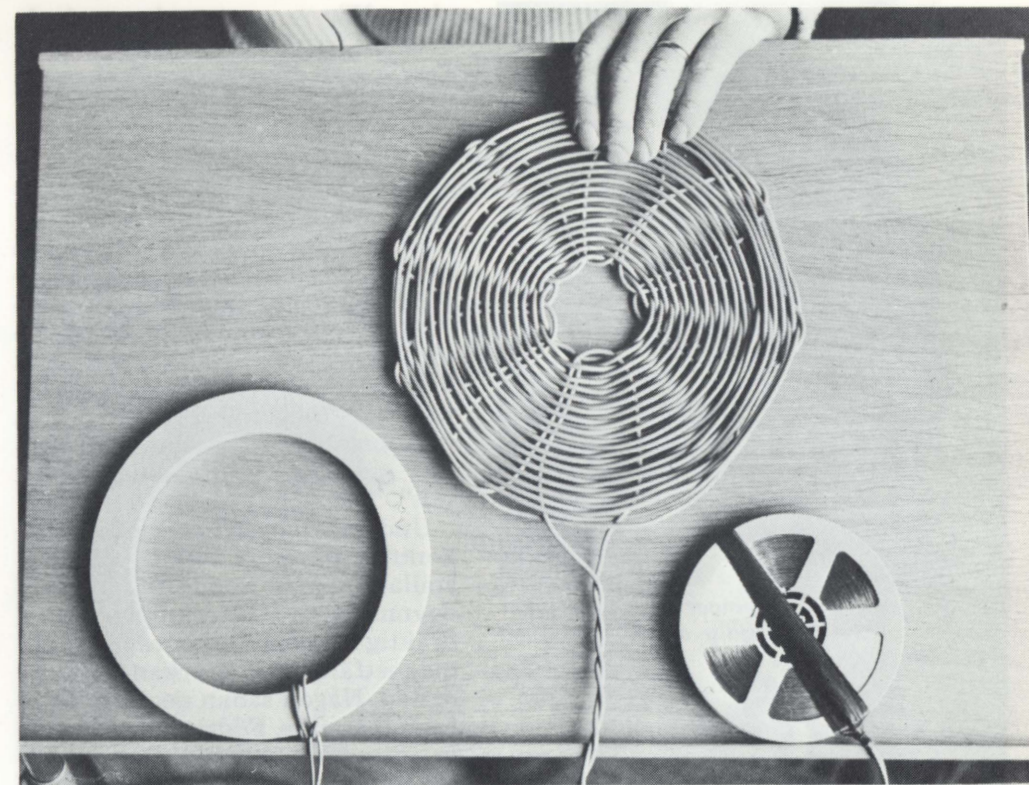
En kvinna i 50-årsåldern var mycket besvärad av ledgångsreumatism. Särskilt var fingerlederna angripna och uppvisade svullnader och deformation. Hon klagade över värk och hade nedsatt rörelseförmåga. Tillståndet förvärrades, då en mindre varbildning under en nagelrot tillstötte. Då hennes läkare inte kunde hjälpa henne — hon är svårt allergisk för sulfa m.m. — tillrådde jag ett försök med lakhovskyringar. Sådana monterades på de mest angripna fingrarna liksom på handled och armbågsled. Efter ett dygn var smärtorna borta och rörligheten började förbättras. Varbildningen smärtade inte längre och var klart på retur. I stället hade hon fått smärtor och svullnad i lymfkörtlarna under armhålan. Dessa besvär ebbade dock snart ut.

Vad som hänt är ganska uppenbart. Gifter och avfallsprodukter lämnade de angripna lederna och varbildningen och fördes av lymfan till närmaste lymfkörtel. — Under de c:a 10 år som sedan gått, har patienten haft få och obetydliga återfall av sina ledbesvär. De har snabbt kurerats — utan biverkningar — med ringbehandling.

Men varifrån kommer magnetismen, kanske någon undrar. — Förklaringen är enkel. En öppen ring är en spole med ett varv och alltså mycket högfrekvent. Ändarna som går om lott utan metallisk kontakt, bildar en kondensator och därigenom har vi fått en svängningskrets som sätts i svängning genom de kosmiska frekvenser som vi hela tiden är omgivna av. Vi får alltså ett högfrekvent magnetiskt växelfält. Det är ytterligt svagt men har ändå en tydlig biologisk verkan.

Den etablerade medicinska vetenskapen kom ganska tidigt in i bilden. Redan 1938 skrev den danske läkaren Karen Marie Hansen om en serie försök som hon utfört för att söka fastställa om ett magnetiskt fält kunde ha någon inverkan på den mänskliga organismen. Hon inleder med följande ord:

"...För några år sedan fann jag vid experiment på mig själv att smärtor av olika slag försvann när en magnetpol placerades på huden

Ivan Troëng: "Spolen till vänster ger ett fält som täcker en yta på c:a 30 cm diameter och som har ett djup på c:a 20 cm både nedåt och uppåt. Den kan t ex användas mot mag- och tarminflammationer, olika underlivslidanden etc.

Den flätade spolen är mjuk och behaglig att använda på många olika sätt. Den minsta spolen ger ett mer koncentrerat fält för lokala besvär, såsom sår- läkning, benbrott, tandvärk etc."

över platsen för smärtan. Detta ledde till några experiment som syftade till att söka påvisa om magnetism verkligen kunde ha en påvisbar effekt på den mänskliga organismen."

Speciellt intressant är behandlingen av 12 fall av ischias. Patienterna fick i medeltal en kur omfattande sex behandlingar om 15 minuter var tredje dag. Två patienter togs ut för kontroll. De fick samma skenbara behandling som de övriga — dock med den skillnaden att strömmen aldrig slogs till på magneten. De 10 behandlade patienterna blev fria från smärta som regel redan vid tredje behandlingen och var efter genomförd behandling besvärslösa. Hos kontrollpatienterna inträdde ingen smärtlindring eller förbättring av rörelseförmågan.

Av de drygt 50 fall som avhandlingen omfattar har jag valt att gå närmare in på det här: En kvinna led av inoperabel magcancer. Slutet på rapporten lyder så:

"...Men det var överraskande att se hur hon förbättrades och till och med försäkrade att hon inte längre kände sig trött. I början hade hon

inte varit i stånd att gå den korta biten mellan sitt hem och min mottagning (5 minuters promenad) och hon var med nöd och näppe i stånd att släpa sig upp för trappan. Men så småningom blev hennes rörelser allt snabbare och hon kunde gå — inte bara den lilla biten till min mottagning, utan hon gick också dagligen med sin man och åt middag på en restaurang.

Denna förbättring är — och måste givetvis vara — en personlig bedömning. Men det finns också några mätresultat som objektivt antyder en positiv inverkan på patienten under de perioder då hon stod under magnetbehandling. — Det gäller hennes vikt. Två perioder utan magnetbehandling kan jämföras med två då hon behandlades, eftersom den magnetiska behandlingen var den enda yttre faktor som ändrades. Så här ser det ut.

Från 6/3 till 11/4 ingen behandling: daglig viktnedgång 69 g.

Från 11/4 till 13/7 magnetbehandling: daglig viktnedgång 43 g.

Från 13/7 till 15/8 ingen behandling: daglig viktnedgång 63 g.

Från 15/8 till 17/9 magnetbehand-

Brännsår på ett finger lindas och läker snabbare med hjälp av en fasttejpad magnet.

ling: daglig viktninskning 36 g.

...
Så långt citatet. Om vi tittar på viktsiffrorna finner vi att viktförlusten vid perioder utan magnetbehandling var 67 procent högre än vid perioder med magnetbehandling. Vi ser också att det är en tendens till totalt upphörande av viktförlusten.

Under 1975 gavs det ut också en svensk utredning som åtminstone i viss mån berör detta ämne. Ingenjörsvetenskapsakademien publicerade nämligen "Biologiska effekter av elektromagnetiska fält". Tyvärr ger innehållet föga av vad titeln lovar. Boken handlar mer om rent fysikaliska effekter i biologiskt material — uppvärmning i första rummet — än om i egentlig mening biologiska effekter. Dock finns åtskilliga hänvisningar till intressanta utredningar. En är från sjukhuset i Garmisch-Partenkirchen och utförd av W. Kraus och F. Lechner. Den har titeln "Läkning av olika benbrott genom strukturbildande elektrodynamiska potentialer".

Här kanske någon undrar om vi tappat bort det magnetiska fältet. Nej — långt därifrån. Visserligen tillmäter författarna den största betydelsen en galvanisk ström — men det är ju ett faktum att ingen ström kan förekomma som inte samtidigt ger upphov till magnetiskt fält. Dessutom har man också använt en stor magnetspole kring det sjuka stället, varför vi måste konstatera att ett magnetfält förekommit i samtliga fall som redo-

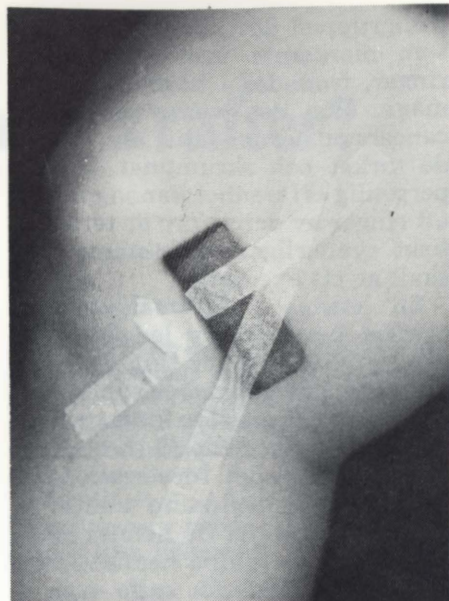
visas. När rapporten skrevs, hade man erfarenhet från över 100 fall. Men anser att en mycket snabbare läkning erhållits än normalt. — Om vi tänker på den tidigare beskrivna, ökade cellaktiviteten, så är det ju inte på något sätt överraskande.

Jag skall avsluta denna kliniska del av min uppsats med en redogörelse i korthet för ett ryskt försök. Det är från 1970, och det utfördes av L.F. Shinkareva, M.F. Muravjev och V.I. Gorodskov. Titeln är "Behandling av kroniska inflammationer i kvinnliga genitalia med konstanta magnetiska fält".

Undersökningen föregicks av en kontroll på möss i syfte att fastställa om man kunde finna några ogynnsamma biverkningar, om dräktiga möss utsattes för ett magnetfält med styrkan 200—400 örsted. Någon sådan negativ effekt fann man inte. Födslarna blev i alla avseenden normala. Detta ledde till att man satte i gång ett omfattande kliniskt program.

Hela undersökningen omfattade ett 50-tal kvinnor. Av dem hade 32 dubbelsidig äggledarinflammation och 12 enkelsidig. Det mest påfallande symptomet hos samtliga i försöket ingående patienter var ihållande smärtor i nedre bukregionen och ryggen. Vid minsta ansträngning, såsom gång etc., ökade smärtorna. Samtliga patienter hade en stark känsla av orkeslöshet och av ökad irritabilitet och starkt nedsatt arbetsförmåga. Hos 27 av kvinnorna konstaterades sjukliga förändringar av utsöndringsfunktionerna, hos 15 störningar i menscykeln och hos två orege bundet uppträdande blödningar. Av patienterna led 10 av primär ofruktsamhet och 20 av sekundär. Sjukdomens varaktighet varierade från 3 månader till 20 år. De flesta hade undergått behandling tidigare, men utan resultat. Patienterna behandlades med konstanta magnetfält av intensiteten 200—400 oe på bukens nedre del och korsryggen. Samtliga patienter fick 25—30 behandlingar om i början 5 minuter och successivt upp till 15 minuter per gång. Före och under behandlingen noterades blodstatus och fysiologisk-cytologisk status hos patienten.

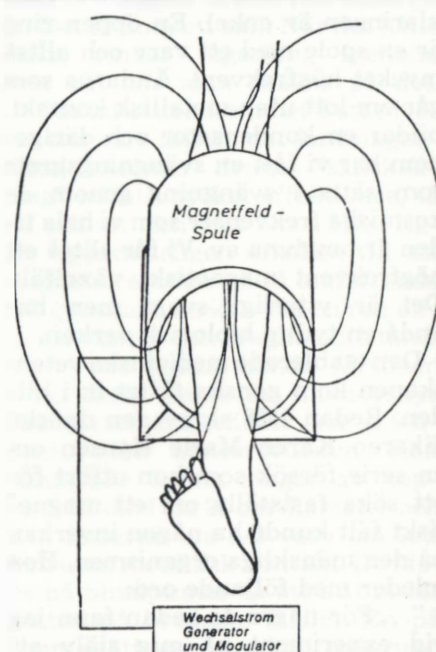
Resultaten visade att behandlingen var synnerligen verksam vid dessa kroniska inflammationer. Allmäntillståndet förbättrades påfallande och smärtorna avtog eller försvann. Man kunde också

En liten magnet tejpas vid ett knä — under strumpan — tar bort värk och gör på några dagar knät friskt igen.

konstatera en klar förbättring av de inre organens tillstånd. Inflammationerna gick tillbaka, livmoderns rörlighet ökade och förekommande lägesfel återgick till det normala. Hos 23 patienter med grava anatomiska avvikelser skedde en total återgång till normaltillståndet. Med två av patienterna misslyckades behandlingen. Det ena av dessa misslyckade fall gällde en kvinna som haft sjukdomen i 20 år.

Man anser sig kunna konstatera att magnetterapin bidrar till att aktivera den mänskliga organismens normala funktioner. Detta

Ur Kraus' och Lechners bok, som omnämns i texten.

påvisas i en omfattande och detaljerad analys som givetvis måste falla utom ramen för denna uppsats. Rapporten slutar med en klar rekommendation till alla gynekologer att i sin praktik tillämpa metoden vid kroniska inflammatoriska tillstånd i de kvinnliga könsorganen.

Vad jag tidigare sagt om cellen och dess ökade förmåga att fungera och växa tack vare ett pålagt magnetiskt fält tycks inte vara hela sanningen om vad som sker vid magnetterapin. En notis som infördes i *Ny Teknik* nr 14, 1972 antyder ytterligare en faktor av intresse. Notisen löd så här:

"...I Moskva har en sovjetisk forskare, V. Adyrchajev, funnit att biologiska organismer växer snabbare när de i stället för vanligt vatten får vatten som utsatts för ett magnetiskt fält" (AP).

Jag skulle gärna ge ytterligare en rad exempel på undersökningar som bestyrker magnetfältets gynnsamma inverkan på levande organismer, men det skulle väl bli alltför omfattande. I stället vill jag säga något om lämplig utrustning för magnetterapi.

En stavmagnet som man tejpas fast på ett färskt sår tar bort smärtan och påskyndar läkningen. — En hästskomagnet är inte lämplig. Den har ett mycket litet fält mellan polerna och där kan man som regel inte få in det sjuka stället. En stavmagnet buren i ett band om halsen är en värdefull stimulans för hjärta och thymus. Den ökar allmänna prestationsförmågan och håller uppe motståndskraften mot sjukdomar.

Lågfrekventa växelvärd erbjuter den effektivaste formen av terapi mot en rad olika åkommor. Beroende på utformningen av den spole man använder kan man få små koncentrerade fält eller större fält med större räckvidd.

En mycket bra utrustning består i en transformator som ger 25 volt — c:a 50 watt 50-periodig växelström. Den kopplas till en ring med c:a 20 cm diameter. Det fält man får har en effektiv räckvidd på c:a 20 cm. Det betyder att den når rakt igenom tex bukregionen på en människa. — En någorlunda stor utbredning är utan tvivel gynnsam.

Som vi ser på bilden från Kraus och Lechners försök, kan man använda även större spolar. — I detta fall har man en diameter på c:a 60 cm och en längd ungefär lika stor, så att man får rum för det sjuka

Tandvärk liksom värk från inflammerade bihålor går över genom behandling med en liten växelströmsmagnet. En transformator tar ned spänningen från 220 volt till ofarliga 25 volt.

benet i spolen.

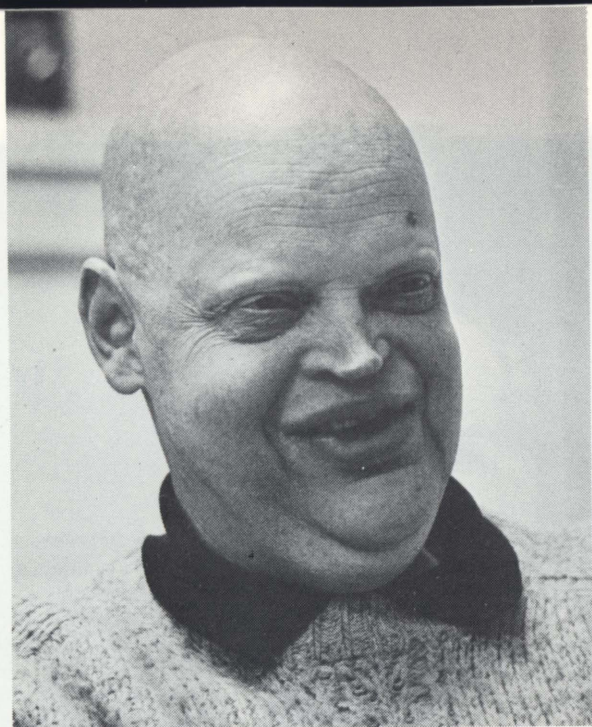
Utmärkt goda resultat har rapporterats från spolar som rymmer en hel människa. Här behövs alltså en diameter på 70—80 cm och en hel längd på c:a 1 1/2 meter.

Jag skulle vara mycket intresserad av kontakt med personer, naturligtvis i första hand läkare, sjukgymnaster etc., som har intresse av att delta i en studiekurs per korrespondens i detta ämne. Att få statliga medel till detta är väl inte att hoppas på, men med gemensamma ansträngningar kanske vi kunde få något gjort i alla fall. Det finns alldeles för mycket smärta och lidande, och vad vi kan

göra för att ge lindring bör vi inte försumma.

Den som är intresserad, kan genom mig få köpa viss utrustning som jag provat ut och funnit lämplig. Skriv till Ivan Tröeng, Slottsvägen 31, 191 51 Sollentuna.

Anm. Ivan Tröeng är f.d. forskningsingenjör och lärare vid Skoghögskolan, numera verksam som författare och uppfinnare. På 50-talet var han ordf. i Ifologiska Sällskapet. Han har gett ut två böcker, "Kulturer före istiden" (1964) och "Hur månen föddes" (1973).

Intuition och aktier

Av Hans Granqvist

Foto: Sven-Erik Johansson
Bild-Service, Göteborg

Det är en ganska allmän uppfattning att psykiska krafter inte kan eller inte bör användas till egen vinning. Men om parapsykologi ska studeras som en vetenskap, dvs. om man förutsätter att psykiska krafter är ett naturligt och inte ett övernaturligt fenomen (vilket är min egen utgångspunkt), i så fall måste man också kunna visa att dessa krafter fungerar på olika områden.

Att en ytterst skärpt intuition spelat en viktig roll för affärsmän och börsspekulanter liksom vid spel på hästar och nummerlotterier är välkänt. I Förenta staterna finns särskilda kurser för intuitionsträning av affärsmän.

För att få en mera direkt inblick i hur psykiska krafter fungerar vid köp och försäljning av aktier har jag i Hongkong gjort två experiment. Båda experimenten företogs med hjälp av I Ching (Förvandlingarnas bok) som i 3 000 år använts av kineserna som ett hjälpmedel att blicka in i framtiden. Jag har här inte plats att närmare förklara tillvägagångssättet utan redogör bara för resultaten. Det bör dock nämnas att I Ching fungerar som en spegel för personen som frågar: den blottar och klarlägger intuitiva, undermedvetna attityder. I Chings svar sammanfaller alltså med personens intuition och boken är huvudsakligen ett hjälpmedel för att ge intuitionen friare och klarare uttryck.

Under en tioveckorsperiod på sommaren 1975 gjorde jag ett experiment med svenska aktier, vilkas prisutveckling jag kunde följa med hjälp av svenska tidningar som kommer till Hongkong med tre till

fyra dagars försening. Jag gjorde tankeexperimentet att jag hade 10 000 kr att placera i aktier, varefter jag "köpte" och "sålte" aktierna efter testning med hjälp av I Ching. De imaginära pengarna fördelades på mellan två och fem olika aktier, och varje papper behölls i genomsnitt i tre till fyra veckor innan det "såldes".

Av praktiska skäl betraktade jag varje tidnings ankomstdag som dess utgivningsdag. Också av praktiska skäl kunde jag inte räkna in de avgifter som tillkommer vid köp eller försäljning av aktier och inte heller de eventuella utdelningar som aktierna gav under den tid jag "ägede" dem.

Resultatet blev uppseendeväckande gott. Efter tio veckor hade mina imaginära 10 000 ökat till 15 000, dvs. en vinst på 50 procent. Under perioden ifråga gick börsindex upp med mindre än fem procent.

Det visade sig att I Ching ofta rekommenderade rätt aktie men var betydligt mera osäker på rätta tidpunkten att köpa den. Många papper gick ner omedelbart efter inköpet och låg sedan stilla i flera veckor innan de gick upp igen. Vad som verkligen imponerade var I Chings instruktioner att sälja. Vid flera tillfällen gick dessa stick i stäv med tidningsexperternas råd, och varje gång hade I Ching rätt.

Det svenska experimentet hade emellertid betydande nackdelar. Som jag redan sagt kunde inte omkostnaderna vid köp och försäljning inräknas. Tidsskillnaden mellan tidningarnas utgivnings- och ankomstdag gjorde att jag inte kun-

de vara säker på om I Ching bara registrerade en tendens som redan börjat visa sig i Sverige även om jag ännu inte fått reda på den.

Men den viktigaste nackdelen var att spelet med imaginära pengar bara var just detta: ett spel, en lek. För att dra en parallell med modern fysik så säger Heisenbergs osäkerhetsteori att ett fysikaliskt förlopp påverkas av att det studeras — man vet aldrig hur en atompartikel bär sig åt när man inte håller ögonen på den. (I parapsykologisk forskning är detta osäkerhetsmoment så viktigt att jag formulerat en "teori om variabla manifestationer" som jag hoppas kunna återkomma till vid ett senare tillfälle.) För att få en realistisk uppfattning om intuitionens roll vid handel med aktier var det nödvändigt att ge intuitionen en realistisk situation att påverka, nämligen köpa riktiga aktier med riktiga pengar. Detta blev mitt andra experiment.

Jag satte en motsvarande summa (något över 10 000 kr) på Newyorkbörsen med hjälp av Bache & Co., en amerikansk börsmäklarfirma vars kontor i Hongkong har ett komplicerat telex-liknande system för konstant förbindelse med huvudkontoret och därför omedelbart kan ge detaljerade prisuppgifter och förmedla köp- eller säljorder. Eftersom firman också rekommenderar vissa aktier, kunde jag jämföra dess rekommendationer med I Chings instruktioner.

Nu blev resultatet helt annorlunda. Det visade sig visserligen att under kortare perioder — upp till en månad efter inköpet av en aktie — var I Ching klart överlägset fir-

mans rekommendationer. Men kurshöjningen på I Ching-aktierna var sällan tillräckligt stora för att täcka de kraftiga utgifterna för mäklararvode o dyl. (som för lågprisaktier nödvändiggör en kurshöjning på närmare tio procent för att bestrida avgifterna för inköp plus försäljning). För perioder längre än en månad visade sig mäklarfirmans rekommendationer klart överlägsna I Chings. Slutresultatet efter fem månader är en vinst som ungefär motsvarar aktieindex' uppgång: cirka 14 procent. Detta betyder givetvis att mina aktier steg mera än 14 procent (på papperet är stigningen nästan 30 procent) eftersom mäklararvodena slukat ungefär hälften av vinsten.

Det i genomsnitt bästa resultatet kom från aktier som jag med I Chings hjälp valde från firmans lista på rekommenderade papper. Andra rekommenderade aktier på listan, som I Ching rynkade på näsan åt, visade sig dock ge minst lika gott resultat. I ett fall räddades jag från en kraftig förlust när I Ching gav säljsignal för en aktie som jag köpt på mäklarens rekommendation. Ett par veckor efter försäljningen hade aktien förlorat närmare hälften av sitt värde.

Ett intressant fall var en aktie som började dala omedelbart efter att jag köpt den på mäklarens inrådan. Där markerade I Ching botten av priskurvan, då jag kunde köpa flera och till slut, när priset gick upp igen, fick det bästa resultatet under hela experimentet.

Om man jämför resultaten av de båda experimenten, är det tydligt att I Ching fungerar mindre bra när man har trycket på sig att experimentera med riktiga pengar och

följaktligen löper risken att göra en reell och kännbar förlust om experimentet misslyckas. Anledningen är, såvitt jag kan se, att I Ching som tidigare nämnt fungerar som en spegel för personen som frågar. När denne blir nervös för förluster, blockeras intuitionen och I Chings svar blir inte längre tillförlitliga.

Jag bör tillägga att min egen attityd till pengar är ovanligt nonchalant: om jag förlorar pengarna får jag väl jobba lite hårdare och tjäna lite mer i stället. Min rädsla för att förlora pengar är alltså minimal men kunde likväl inte undgå att skapa spänningar som påverkade resultatet. Människor med en mera seriös inställning till pengar bör tillrådas att inte göra om mitt experiment — det kan sluta i katastrof för dem.

Vidare är det tydligt att I Ching — liksom andra metoder att rådfråga intuitionen — är beroende av vilket humör man är på, tillfälliga stämningar, förändringar i hälsotillståndet etc.

Det sägs ibland att man alltid ska lyssna till "den inre rösten" och följa sin första impuls därför att intuitionen aldrig tar fel. Det är naturligtvis lika vansinnigt som att gå den andra vägen och aldrig lyssna till intuitionen. Albert Einstein, som mer än de flesta använde intuitionen som hjälpmedel i sina forskningar, har berättat hur han en gång kastade bort två års arbete på en intuitiv idé som bara ledde till en återvändsgränd.

En kombination av subjektiv intuition och objektiva fakta (som i mitt experiment exemplifieras av mäklarens rekommendationer) är och förblir den hållbaraste grunden för våra beslut, vare sig dessa

gäller arbete, hasardspel (dit jag räknar börsen — jag har en mycket låg uppfattning om dess samhällsnyttighet), nöjen eller kärlek.

Den viktigaste anledningen till att man inte bör överskatta intuitionen är att den så ofta är blockerad. Jag tror att det största värdet med mina båda experiment med aktier ligger i att de visar hur blockeringen fungerar.

Alla som på allvar vill utnyttja sig av intuition som ett hjälpmedel i den dagliga tillvaron gör därför bäst i att dels vara förberedda på bakslag, dels försöka begränsa intuitionen till valet mellan praktiskt genomförbara alternativ, alltså samtidigt vara realister, och slutligen lägga ner en hel del tid och möda på att avlägsna blocken för intuitionen, de personliga (ofta undermedvetna) konflikterna och komplexen. Den bästa metoden att avlägsna hindren för intuitionen är utan tvekan meditation.

Anm. Hans Granqvist är korrespondent för Sveriges Radio i Hongkong. Han berättar: "Som så många andra var jag 49 när jag för ett par år sen började intressera mej för det psykiska. Det är antagligen normalt att man börjar fundera lite när man närmar sej 50. Såg en annons om rosenkorsarna och hoppade på det i nio månader men vantrivdes med riter och ceremonier. Började med meditation, först TM och sen vidgade jag till också andra former. Har jobbat en hel del med I Ching, som är helt fantastisk när man kommer in i den ordentligt, och håller nu på att lära mej Tai Chi, kinesisk 'skuggboxning', dvs långsam, rytmisk gymnastik, i själva verket en form av kroppsrörelsemeditation."

I vår har på Aldus utkommit en handbok i meditation av Hans Granqvist.

Birgit Lange JORDSKRED?

- Står vi i förbindelse med osynliga väsen?
- Vad sker vid s.k. automatisk skrift?
- Lever jaget vidare när kroppen dör?

De frågorna ställer Birgit Lange i sin bok från 1969, där hon även berättar om prof. Ian Stevensons stora och lovordade vetenskapliga redogörelse för fall som tyder på reinkarnation.

Pris 14:70 inkl. moms + porto.

Sökarens Förlag

Box 3063, 103 61 Stockholm 3.
Tel. 08/69 60 27

Sven Magnusson

"Flygande tefat" ... vad säger vetenskapen?

Pris 45:— inkl. moms

I varje bokhandel eller direkt från

Zindermans förlag

Box 310

401 25 Göteborg 1

Tel. 031/13 78 32

"En bra tefatsbok."

Roland Adlerberth

"... en balanserad inlaga ..."

Ulf R. Johansson

VATTUMANNEN

Bokhandel och postorder

NY KATALOG 1975

med nya titlar från USA och England.

Order: tel. 08/10 69 15

Affär i Strindbergs Blå Tornet
Drottninggatan 83, Stockholm

Meditation, yoga, astrologi, massage, akupunktur, makrobiotik, flygande tefat, skivor, affischer, rökelse.

Nu bättre och snabbare leveranser.

VATTUMANNEN

Box 45096

104 30 Stockholm

Hubbard före scientologin

En religionsstiftares bakgrund

Av BERTIL FALK

Sökaren har vid flera tillfällen be-lyst den kontroversiella scientolo-girörelsen, som grundlagts av L. Ron Hubbard. Hubbards bakgrund är mindre känd och då den är egen-artad för att tillhöra en religions-stiftare, finns det all anledning att närmare ta sig en titt på den. Jag ska göra detta utifrån delar av det omfattande skriftställarskap, som L. Ron Hubbard hade bakom sig den dag då han kom med **dianetics** och skapade scientologin.

"Den avhuggna handen låg på bordet med flatan uppåt och halvt krökta fingrar, som om den lyftes i en stum bön. Den var vaxgul, tömd på varje blodsdroppe. Under långa sekunder var det dödstyst i rum-met. Löjtnant Reilly såg sig om-kring på legionärernas stela ansik-ten. Deras ögon drogs till det ohyggliga föremålet som stål till en magnet."

Det är ingen slump att jag här ci-terar dessa rader, som inleder för-s- ta kapitlet, "En hårresande syn", till en kioskdeckare betitlad **Den avhuggna handen**, som publicera-des i nummer 48, 1954 av **Detektiv-magasinet** i Sverige. Författaren är L. Ron Hubbard, som därmed kan sägas vara den veterligt förste re-ligionsstiftaren i världen, som ock-så författat kioskliteratur.

Den avhuggna handen är förvisso inte det enda exemplet på L. Ron Hubbards författarskap. Nämnas kan **Spion i Kina** (Detektivmagasi-net nr 24, 1955), **Huvudjägarna** (De-tek-tivmagasinet nr 30, 1955), **Man-nen från helvetet** (Nyckelböckerna, nr 426, 1955) samt **Massmördarna** (Novellmagasinet, nr 17, 1956). Det rör sig om äventyrsberättelser, de-tek-tivberättelser och vilda-väs-tern-historier.

Hubbard har vid ett tillfälle i TV understrukit att hans förmögenhet hade grundlagts redan innan han skapade scientologikyran. Han framhöll att han varit en fram-gångsrik författare och gjort stora pengar på sin flyhanta penna, pen-gar som han sparat. Det var **dessa** pengar, sa han — och inte inkoms-ter från scientologin — som finan-

sierade hans liv (ombord på en luxuös yacht). Det är sant att Hub-bard under 30- och 40-talet var en framgångsrik författare av kiosk-litteratur, eller rättare sagt, av pulpmagasinsberättelser, som de kallades i USA.

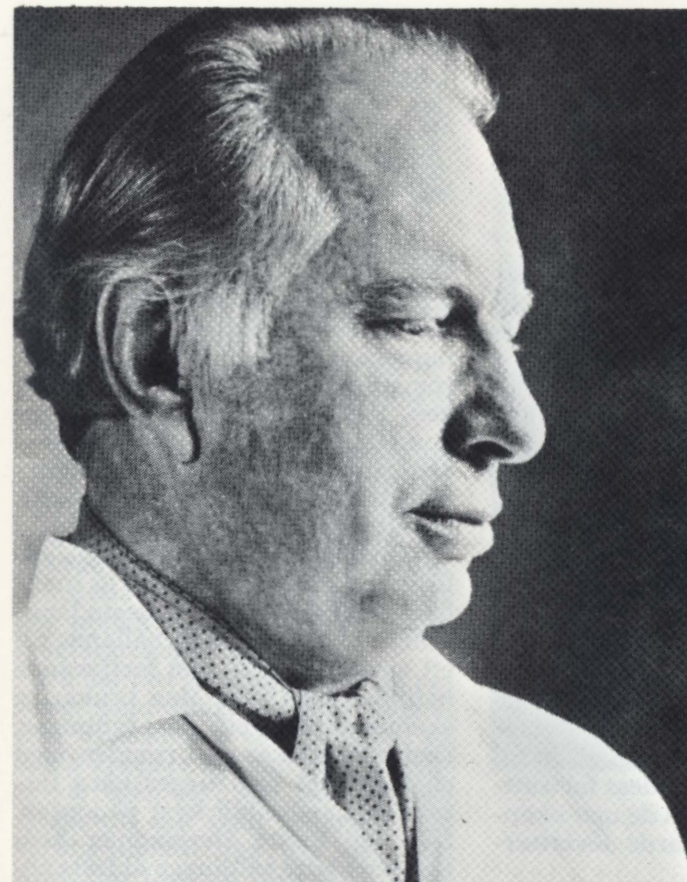
Pulpmagasinen var tryckta på dåligt papper av pulpmassa, därav namnet pulpmagasin. Det var pap-per med många stickor i, papper som snabbt gulnade. En storsamla-re i USA av sådana gamla pulpma-gasin har infört en termostatan-läggning i sin bostad i New York för att hålla sin samling intakt.

Dessa magasin vräktes ut i oer-hörda upplagor. Som mest fanns det cirka 250 magasin i omlopp un-der storhetstiden på 30-talet. Som-liga var veckotidningar, andra kom varannan vecka, några var må-nadsmagasin, andra åter varannan-månadstidningar och ytterligare andra kvartalstidskrifter.

Dessa underhållningsmagasin ha-de olika målgrupper. Där fanns flygmagasin, science-fiction-tid-skrifter, kärlekshäften, deckarut-gåvor, djungelböcker, westernro-maner, rallarhistorier. Ja, det fanns knappt någon underhållningsgenre som inte hade ett eller flera maga-sin. Pulpförfattarna har ofta be-skrivits som maskinlika författar-fabriker, men i verkligheten var de individualister med skiftande bak-grund. En av dessa cirka 300 profes-ionella författare som var samtida var just L. Ron Hubbard, den bli-vande religionsstiftaren.

En annan var Frank Gruber, som på 60-talet skrev en självbiografi kallad **The Pulp Jungle** (Kioskli-tteraturens djungel). Gruber bodde på 1930-talet på Fyrtiofjärde gatans Hotell i New York och han berät-tar i sin bok följande om den unge L. Ron Hubbard:

"En annan pulpförfattare flytta-de in på Fyrtiofjärde Gatans Ho-tell, när jag bodde där. Flera gång-er i veckan knackade han på hos mig och kom in och pratade. Jack Reardon var ofta där, ibland kom också Mort Weisinger och Steve Fisher.

L. Ron Hubbard

Sam Moskowitz

Under en sådan diskussion börja-de den här författaren att berätta några av sina äventyr. Han hade le-gat i amerikanska flottan i sju år, varit upptäcktsresande i övre Ama-sonfloden i fyra år, vit jägare i Af-rika i tre år. Medan han entusias-tiskt redogjorde för sina upplevel-ser, gjorde jag några anteckningar, och efter att ha lyssnat några tim-mar, sa jag:

"Ron, du är åttiofyra år, eller hur?"

Han utbrast: "Vad i helsicke me-nar du? Du vet att jag bara är tjugo-sex."

Jag läste högt från mina anteck-ningar. "Nåväl, du var sju år i flot-tan, du var civilingenjör i sex år, du tillbringade fyra år i Brasilien, tre i Afrika, du uppträdde som kringresande med egen flygcirkus i sex år... jag har just adderat alla de år du använt till allt detta och har kommit fram till åttiofyra år..."

Författaren blev förbaskad. Jag vill tillägga att hans extremt livliga fantasi några år senare tillförsä-kade honom en förmögenhet. Han skrev en bok som direkt och indi-rekt inbringade honom en halv mil-jon dollar på ett enda år."

Frank Gruber anspelar här just på den bestseller, som Hubbard

kom ut med 1950 och som innebar upptakten till hans karriär som re-ligionsstiftare. Övergången från science-fiction-författare till reli-gionsstiftare kom gradvis. Hubbard publicerade en av sina sista scien-ce-fiction-berättelser i ett pulpma-gasin strax innan han lade fram si-na dianetics-teorier.

Om detta har en annan som var med på den tiden, den amerikanske litteraturhistorikern och kartläg-garen av science-fiction-litteratu-ren Sam Moskowitz, berättat i sin bok **Seekers of Tomorrow** (Mor-gondagens uppsökare). Moskowitz skriver:

"Artikeln ifråga var **Dianetics; The Modern Science of Mental Hea-ling** (Dianetics, den moderna veten-skapen om mental helbräddagö-relse) av L. Ron Hubbard, som pu-blicerades i majnumret 1950 av **AS-TOUNTING SCIENCE FICTION**. Dianetics var ett psykoanalysera-dig-själv-system. Allt man behövde var ett exemplar av en bok, som lägligt publicerades en månad efter artikeln och som snabbt toppade nationens bestseller-listor. Diane-tics väste fram ur Hubbards per-sonliga experiment med hypnotisk behandling av psykosomatiska sjukdomar."

Det var i detta sammanhang som

Hubbard lanserade föreställningen att en människa måste bli — eller borde bli — vad han kallade för "clear" (klar, renad). Den enda människan i världen som Hubbard vid detta tillfälle betraktade som "clear" och helt vid sina sinnens fulla bruk, var hans egen hustru, den tredje i ordningen, Sara North-rup Hubbard, som då var 25 år. Hubbard var själv i 40-årsåldern.

Man kan förstå att det blev en viss uppståndelse i dianeticsleden, när denna enda friska människa i vär-l-den begärde skilsmässa från sin make med motiveringen att hennes man L. Ron Hubbard av "kompe-tenta rådgivare" betecknades som "hopplöst sinnessjuk" och borde stå under "psykiatrisk observation." Det var en skilsmässa med beskyll-ningar i en anda, som man känner igen från en del andra amerikanska kändisskilsmässor.

Den 24 april 1951 kablade nyhets-byrån UP ut detta, och händelsen har sedan refererats i Sam Mosko-witz bok. Dianetics-organisationen, som hade vuxit fram i samband med bestsellersuccén med diane-tics-boken skakades av detta, men samtidigt fick Hubbard ännu mer reklam och bokens försäljning tor-de inte ha blivit lidande på den dra-matiska interna uppgörelsen inom

Hubbards eget äktenskap. En del av dianetics-anhängarna höll fast vid dianetics, medan Hubbard själv vidareutvecklade sina idéer till det som vi i dag kallar för scientologin, inom vars ram dianetics kvarstår som en grundsten.

I sin litteraturhistoriska essay-samling uppvisar Sam Moskowitz en mycket hög uppskattning av Hubbard som populärförfattare. Han ansåg att om Hubbard fortsatt att skriva i stället för att stifta en religion, skulle han ha blivit en av de verkligt stora författarna inom science-fiction-genren.

Moskowitz skriver:

"Framsprungen ur äventyrsmagasinen, där han visade sig vara en överlägsen stilist kapabel att skriva medmänskliga berättelser, som placerar honom i klass med den store pulpmagasinsförfattaren av flygberättelser, George Bruce, överförde Hubbard på ett övertygande sätt sin talang till science-fiction-området, när han rekryterades dit av John W. Campbell."

Men låt oss här ta några på måfå valda smakprov ur L. Ron Hubbards författarskap. Jag har bara öppnat magasinen och valt ett stycke. Det första citatet är taget från **Män i järn** (Detektivmagasinet nr 40, 1955):

"Eva grät mot Briscoes axel, all den nervösa styrkan hon hade beväpnat sig med var försvunnen. Med bruten röst sa hon:

— De... de försökte få mig att tro... åh, jag har varit en idiot! Du gjorde detta för min skull! Du kan inte vara sådan som de har sagt att du är. Vad de än gör med dig, Lee Briscoe, följer jag dig!

De slet henne ifrån honom. Den holländske kaptenen, Van Kroll, ställde sig myndigt framför Briscoe och granskade honom uppifrån och ned.

— Mördare, va? Desertör från armén, va? Vi har botemedel för sådant. Ni har skjutit ned män. Ni har gjort er skyldig till sjöröveri. Men jag ska visa er vad man gör med pirater och mördare!

Kulspruteskytten som hade funnits uppe i huset kom ned. Alla vaktposter hade stormat in i rummet. De bildade en fyrkant kring Briscoe med bajonetterna riktade mot honom."

Och så här kan det låta i **Spion i Kina**:

"Anne skakades av en rysning, och den grova capen frasade mot golvet. Hon var mycket blek, men hon höll hakan högt och såg lugnt på Lin Wang. Hennes röst var be-

slöjad men stadig.

— Ni lämnar Kina i natt, men jag följer inte med er. Försök vilka medel ni vill, Lin Wang. Jag har möjlighet att försvinna ur livet. I mitt halsband här — hon grep tag om det — har jag ett snabbt verkande gift. En enda rörelse från er, och jag tar det.

Hon hade talat för tidigt. Soldaten bredvid henne slog giftkapseln ur hennes hand. Den avslitna guldkedjan klirrade mot golvet.

I samma ögonblick fick Lin Wang syn på Kurt. Han tittade förvånat upp.

— Ursäkta det lilla intermezzot, kapten. Hon är vacker, tycker ni inte? Av artighet talade han japanska.

— *Kirei na*, svarade Kurt. Ja, hon är vacker — om man har smak för vita kvinnor. Men detta är inte rätta stunden att tala om kvinnor."

Hubbard har här smugit in en gammal rasfördom om gulingar som vill lägga hand på en vit kvinna och avsnittet samt dess fortsättning hör knappast till de mer okontroversiella i Hubbards författarskap.

Då är den egenartade flygberättelsen **Röda vingar** (Nyckelböckerna nr 399, 1954), en historia från finska vinterkriget med klangbotten av religiöst betingad fantasi av typen paradiset-väntar-när-man-är-död behagligare. En amerikan som ställt upp som frivillig på Finlands sida mot Sovjet blir kär i en ryska. Båda dör och kommer till flygarnas egen himmel, Puhjola, där de strålar samman igen. Berättelsen, som torde ha skrivits samtidigt som kriget utkämpades, pekar måhända hän mot scientologin. I alla fall avslöjar den ett eskatologiskt intresse hos Hubbard.

De flesta av Hubbards till svenska översatta kioskdeckare är ganska dåliga och gör honom inte full rättvisa. Men en del av hans science fiction finns också översatt till svenska. Däribland en del gods som han skrev under pseudonym och som publicerades i **Häpna!**

När andra världskriget bröt ut drog Hubbard som så många andra amerikaner ut i fält och man väntade faktiskt inom science-fiction-kretsar på hans återkomst med en viss spänning. Hans författarskap hade gett vissa löften. Nu ville man se om de skulle infrias. Han hade ju presterat bra science fiction i krigets inledningskede innan han försvann ut i kriget.

Han återvände och det visade sig då att den rödhåriga unge mannen

som gått i fält blivit vithårig av sina erfarenheter från kriget. Det skulle dröja flera år innan hans hår återfick sin rödaktiga färg, berättar Moskowitz. Hubbards skaparkraft föreföll också försvagad, men det visade sig vara en synvilla eller i varje fall en temporär nedsättning.

Hubbard kom tillbaka med besked.

År 1950, bara någon månad innan han lanserade dianetics, kom hans numera med stor rätt berömda sroman **Återkomst till morgondagen**. För förståelsen av de egendomliga tidsförskjutningar som äger rum när Einsteins relativitetsteori träder i funktion är boken helt enkelt lysande.

Romanen bygger på den fysikaliska lag som säger oss att ju snabbare ett föremål färdas desto långsammare går tiden i förhållande till ett annat föremål, som fortfarande befinner sig i vila. Man brukar ta exemplet med ett par tvillingar. Den ene skickas ut i rymden med en hastighet som ligger nära ljusets. Den andre blir kvar på jorden. När den förste återkommer hem har den andra tvillingen åldrats oräntligt. Tvillingarna är inte längre lika gamla. Tiden gick relativt sett långsammare där ute i de svindlande ljushastigheternas värld.

Hubbard låter en ung, nyförlovd man shanghajas i en rymdhamn till ett skepp som färdas på stjärntraden med hastigheter nära ljusets. När han kommer tillbaka till jorden har hans fästmo åldrats till en gammal sinnessjuk kvinna, som på sin ålders höst fantiserar om sin försvunne fästman. Hon känner inte igen honom i den unge mannen som kommer på besök.

Skildringen av detta möte är oerhört stark, men bör nog inte slitas ur sitt sammanhang och citeras i en artikel, då jag har en känsla av att en del av dess oerhörda chockverkan och påtagliga informationsvärde om fysikaliska verkligheter då går förlorat.

Boken har emellertid kritiserats för den filosofi som Hubbard lägger fram i slutet. Bakgrunden är den att befälhavaren ombord på farkosten som färdas mellan stjärnorna på långgrutten har behandlat den unge Alan som shanghajats med förakt.

I verkligheten har befälhavaren utsett Alan till sin efterträdare ombord på skeppet som färdas ute i evighetens oceaner, medan generationerna av människor lever och dör på jorden samtidigt som riken faller och andra tillkommer. Varför

har befälhavaren utsett Alan till sin efterträdare ombord på skeppet, som färdas i de förskjutna tidsrelationernas skrämmande värld, där en dag är såsom tusen år och tusen år såsom en dag? I ett brev som Alan får läsa efter befälhavarens död framläggs förklaringen:

"Du har fått vara med om många underliga ting, och Du har fått uppleva växlingarna mellan onda och goda tider på Jorden.

Men Jorden kommer inte att bestå för evigt. Det gäller också människan, om hon inte får hjälp.

Vi skulle ha kunnat landa på någon bördig planet och slagit oss till ro. Vi skulle ha kunnat slippa rymdresornas risker och gjort det bekvämt för oss, skapat oss ett hem, och detta sätt att resa måste vara vår uppgift, vår liksom de andra långfärarskeppens.

Du har fått se de egendomliga varelser, som tillägnat sig vår teknik eller utvecklat en egen. Vill Du, att dessa varelser till slut skall besegra vår egen ras? Vill Du att dessa vildar till slut skall behärska hela världsrymden? Jag tror det inte, Alan. Jag tror att Du vill fortsätta kampen.

Detta är ett korståg i världsrymden, ett bortglömt och otacksamt korståg.

Men till slut kommer människan att segra i rymden.

Människan, Alan, inte achnioderna eller gleeniterna, eller någon annan av dessa ohyggliga raser, kan bli och måste bli den som överlever striden.

Detta skepp och alla hennes likar på stjärnorna eller på långgrutten är, fastän det inte finns någon på Jorden som vill erkänna det, människorasens enda möjlighet att överleva och segra i rymden."

Den fysikaliska verkligheten används som instrument och vapen för ett på darwinistiskt synsätt baserat ställningstagande mot andra varelser i världssalltet. Denna förkunnselse från Hubbards sida har sedermera starkt kritiserats, i Sverige av Bertil Mårtensson, som velat se en sorts rasism i galaktisk skala i de hubbardska synpunkterna. Scientologin predikar emellertid samförstånd mellan raserna.

Värre är då de vittnesbörd, som Hubbards före detta kolleger bland äventyrsförfattare och science fictionförfattare avlägger. Då jag i november månad 1975 besökte USA, frågade jag bland andra just litteraturhistorikern Sam Moskowitz

Forts. på sidan 21

SCIENTOLOGERNA SVARAR

Från Scientologykyrkan har kommit en replik till Bertil Falk med i huvudsak följande innehåll:

1. Bertil Falk nämner att L. Ron Hubbard haft inkomster av att skriva science fiction och säger att han använt dessa pengar till att finansiera sitt liv ombord på en lyxös yacht.

Men Hubbard har vid flera tillfällen klargjort att den litteratur han skrev till största delen fick bekosta hans forskning i religiösa, filosofiska och vetenskapliga ämnen. Inkomsterna gjorde det möjligt för honom att senare trycka böckerna om *dianetik* och *scientology*. (Hubbard skrev både science fiction och annan litteratur samt filmmanus — han skrev manuskriptet till Skattkammaren, vilken är en filmklassiker, som ännu visas i USA.)

Den sk lyxjakt, Apollo, där Hubbard bott och där han fortsatt sina forskningar och där många scientologer vistats, har numera sålts. De flesta av de scientologer som arbetade ombord tillsammans med Hubbard, verkar numera i Florida. Var Hubbard befinner sig just nu är

inte bekant för scientologerna i Sverige, men han mottar post på sin hemadress, Saint Hill Manor i England.

2. Falk citerar från Frank Grubers bok *The Pulp Jungle*, där Hubbard framställs som en mytoman pratmakare, som ljugit om sitt eget liv. Men sanna uppgifter om Hubbards liv finns publicerade i bl a uppslagsboken *Who's Who* och i skrifter som utgetts av *Explorers' Club*. Därav framgår att han faktiskt hade hunnit med allt det som Gruber menade skulle ha tagit över 80 år.

3. Falk skriver om skilsmässan mellan L. Ron Hubbard och Sara Northrup Hubbard. Hans f.d. fru åberopade att han var "hopplöst sinnessjuk". Men hon har senare tagit tillbaka sina negativa uttalanden om Hubbard. I ett edligt intyg, som i fotokopia företetts för Sökarens red., skriver hon bl a att hennes uttalanden i rätten och till massmedia varit starkt överdrivna eller helt felaktiga. "Jag har aldrig haft någon annan tanke än att L. Ron Hubbard var en fin och utom-

ordentlig man (a fine and brilliant man)." Sedan hon insett att hon kan ha skadat den dianetiska vetenskapen med sina uttalanden — vilka hon övertalats till av sina rådgivare — har hon av egen, fri vilja gjort detta offentliga tillrättaläggande.

4. Hos Bertil Falk heter det att det var "en skilsmässa med beskyllningar i en anda, som man känner igen från en del andra amerikanska kändisskilsmässor". Men Falk utelämnar ett faktum som han gjorts uppmärksam på tidigare, nämligen att i flera amerikanska stater är de enda legalt giltiga grunderna för skilsmässa a) äktenskapsbrott och b) att den ena parten är sinnessjuk. Således finner man att många människor gjort ovanliga påståenden under skilsmässorättegångar i USA, eftersom detta varit nödvändigt för dem för att få en giltig grund för skilsmässa.

5. Falk citerar ett uttalande från Sam Moskowitz att Hubbard sagt att "om man ska bli miljonär i våra dagar, måste man starta en ny religion". Men detta har Hubbard aldrig sagt själv. Det är ett falskt rykte, som ger en felaktig uppfattning om hans karaktär och även kan

skada dem som söker kunskap i Scientologykyrkan.

Det finns också edliga intyg från Hubbards personliga revisorer vilka visar att han inte fått sina inkomster från kyrkan.

Red:s kommentar

Enligt min uppfattning ger min vän Bertil Falk citatet från Moskowitz en alltför stor betydelse. Om Hubbard är rätt återgiven, så kan det ha varit en skämtsam kommentar av honom, eller han kan bara objektivt ha noterat att det fanns personer som gjort sig en förmögenhet på religion. Tolkningen att han själv även haft i huvudet att starta en bluffreligion för att tjäna pengar syns tendentiös och oberättigad.

En bedömning av Hubbards person och av scientologin bör inte till någon del baseras på vad Moskowitz påstår att Hubbard har sagt i en science fictionklubb på 40-talet utan på vad han utträttat som skapare av och tidigare ledare för scientologirörelsen och på hur scientologin själv kan värderas.

SM

Pastor Gloria Montén i Scientologykyrkan skriver följande till oss:

Bertil Falks presentation av L. Ron Hubbard är till största delen fixerad vid dennes kortvariga beröring med science fiction och befattar sig inte med någon annan del av hans verksamhet, tex alla hans verk om filosofi och religion. Därför vill jag ge några upplysningar om de c:a 40 år i Hubbards liv som Falk inte alls berör.

L. Ron Hubbard kan bäst beskrivas som upptäckare. Han har ägnat sitt liv åt att ärligt söka efter svar, som leder till förståelse av våra medmänniskor. Detta sökande har lett honom in på många av livets områden.

Född i Tilden, Nebraska, och uppvuxen på en boskapsfarm i Montana, lärde han sig rida innan han kunde gå och blev blodsbroder med Pikuni-indianerna. Vid 14 års ålder reste han till Asien. Där studerade han för heliga män både i Nordkina och i Indien. Det var här som hans intresse först väcktes för människans andliga öde.

Vid 20 års ålder återvände han till väst och var en av de första eleverna i atomfysik vid ett amerikanskt universitet. Redan i dessa unga år försörjde han sig som författare och etablerade sig som sådan i den litterära världen.

L. Ron Hubbard har haft en mängd yrken och sysselsättningar parallellt med sina studier och sitt omfattande forskningsarbete. Han har arbetat som journalist, polisman, författare av filmmanuskript och undervattensfotograf. Han var också ledare för en karibisk filmexpedition. Tidigt blev han medlem i Explorers' Club, särskilt på grund av sin verksamhet som mineralog. Mr Hubbard ledde en stor undersökning av de mineralogiska förhållandena i Västindien, i vilken bl a ingick en fullständig mineralogisk kartläggning av Puerto Rico. Hans experiment med sädesslag anses nu ha varit 25 år före sin tid.

Under hela denna tid gjorde han aldrig uppehåll i sitt skrivande. Fack- och skönlitteratur, reseskildringar, upptäckts- och äventyrsberättelser, essäer och anekdoter så väl som science fiction och vilda västern-historier förekom i över 90 tidningar och tidskrifter.

Hans hobbies har varit bl a segelflyg, navigation, segling och foto-grafering. Sedan ett tjugotal år har han också ett växande intresse för

Per Ragnar: Reflexioner

"Jag är inte ute för att omvända någon och ännu mindre värva anhängare till någon ny sekt. Av egen fri vilja måste människor närma sig de sanningar som förs fram i mina böcker.

Men jag vore glad om resultaten av den fria och oberoende forskning inom mystik, yoga och filosofi som jag ägnat mitt liv åt gjordes tillgängliga för var och en som önskar ta del av dem. Likaså skulle det glädja mej om frukten av mitt eget sökande kunde stimulera andra människor att i stilla meditation vända sin uppmärksamhet inåt för att själva finna sanningen.

Jag är oavhängig av etablerade trosföreställningar och organisationer. Min lojalitet är riktad

mot det gudomliga jaget i mitt inre. Därför kan jag utan hinder lägga fram sanningar, verifierade av min egen erfarenhet, som tidigare misstolkats, gömts undan av själviska motiv eller helt enkelt varit föga kända."

Så står det på baksidan till Paul Bruntons *Den inre verkligheten*, som nu finns på svenska (Larsons förlag).

Det är en i mina ögon oerhört sympatisk deklaration och boken fungerar i författarens önskade riktning, det kan jag intyga efter en långsam och varsam genomläsning.

"Jag skulle hellre vilja skriva ned mitt budskap på en enda sida, eller ännu bättre hänvisa till en enda rad i Bibeln: *Var stilla och besinna att jag är Gud.*" Ty i den meningen är all kunskap, allt vetande om världen egentligen samlad, menar Paul Brunton.

Nu har han skrivit en bok om hundraåttio sidor, men varenda en är värd att ta till sej. För vad Brunton gör är att på ett enkelt och rakt sätt visa på vägar att nalkas denna grundsanning. Han redovisar egna erfarenheter. Han beskriver dagens kunskaper. Han citerar österländska och västerländska tänkare och avatarer. Och på ett mystiskt självklart vis får han läsaren att intuitivt förnimma, att det är Sanningen han talar om.

Han rensar rent kring olika jagbegrepp och ger oss en riktning in mot Jaget. Han granskar floran av mänskliga påhitt för att fungera som sökare: asketism, klosterliv, mysterieskolor osv. Han sätter in dem i sitt sam-

manhang och visar, att alla vägar leder till samma mål. Men vi behöver inte komplicera det yttre för att söka det Inre.

I ett par kapitel, "Himmelrikets hemlighet" och "Saligprisningarna", går han igenom de två stora bibliska texterna Fader Vår och Bergspredikan. Det är som att läsa tvillingversioner till den danske tänkaren Martinus. Bägge förmår att lägga tillrätta de djupa innebörderna där orden stockat sej och skymmer grundbudskapet.

Det har för övrigt sagts mej, att dessa bägge ljusbringare träffats och haft timslånga samtal. Ingen kunde den andres nationella språk. De möttes telepatiskt.

Andra kapitelrubriker ger en vägledning om bokens innehåll:

Vad är jag, Den korta vägen, Självanalys, Asketism, Missförstånd, En sund religion, Vad är Gud, Johannesevangeliet, Mysteriet Jesus.

Vart leder boken? Till en aning eller insikt om sanningen i dessa ord:

"Verklig visdom är att leva i det närvarande som om det vore evigheten. Lev i evigheten nu! Det är ditt sanna hem, ditt innersta väsen. Därifrån kan du skänka världen din uppmärksamhet. Du sänder en del av ditt medvetande dit ut. Men själv finns du kvar i den tidlösa, inre rymden."

I den vistas vi alla, de flesta omedvetet. Den är inom dej. Det är den du söker ständigt, medvetet eller icke. Den söker icke dej. Du ÄR den. Öppna upp — inåt!

Hubbard

om det rykte talar sant som hävdar att Hubbard i science-fictionkretsar innan han lanserade dianetics påstått att han skulle skapa en bluffreligion.

Moskowitz avslöjade då att han själv suttit ordförande vid ett möte i en science-fictionklubb i slutet av 40-talet, då ett 35-tal personer, varav många är välkända inom sf-rörelsen, varit närvarande. Däribland också L. Ron Hubbard, som tillfrågad om han tjänade mycket pengar på att skriva böcker svarade så här:

— Man kan inte bli förmögen på

Forts.

att skriva böcker. Om man ska bli miljonär i våra dagar, måste man starta en ny religion.

Moskowitz omtalade också att Hubbard redovisat att han på den amerikanska västkusten sett hur folk gjort pengar på att starta nya religioner. Moskowitz är i och för sig inte negativ till Hubbard. Han säger så här om honom:

— Hubbard var en varm personlighet och en god talare, som fick kontakt med sin publik. Det är emellertid ostridigt att han i många vittnens närvaro gjorde påståendet att man måste starta en religion för att bli förmögen. Detta skedde bara

något år innan han lanserade dianetics och scientologin. Scientologer i USA har visat stor oro över vad jag kan känna till om Hubbard innan han skapade scientologin. Man har varit på mig titt och tätt.

Självfallet behöver det inte finnas någon motsättning mellan att tro på det man skapat och samtidigt göra sig en förmögenhet på det, men å andra sidan förefaller Hubbards uttalande tämligen utmanande med tanke på att han faktiskt grundade scientologin.

Anm. Bertil Falk är journalist på Kvällsposten, Malmö.

Forts. på sidan 23

Växternas hemligheter avslöjade

Av Sven Rosén

För den som är intresserad av växternas hemliga liv — deras psykologi, ESP-förmåga m.m. — finns nu ett antal böcker i bokhandeln. Jag har läst ett par av dem, av vilka Peter Tompkins och Christopher Birds **The Secret Life of Plants** nog är den bästa. Boken har blivit en försäljningssuccé och har kommit ut på ett flertal förlag — bl a i Penguin Books. Den finns också på danska: **Planternes hemmelige liv I—II** (Thaning & Appel, dkr 96:— för båda delarna). Boken handlar om alla möjliga "omöjliga" experiment som utförts inom detta område och ger en ställvis mycket fascinerande läsning, samt efterlämnar intrycket att den ortodoxa vetenskapen är en gigantisk sammanväring som konsekvent nedvärderat och förtigat alla epokgörande teorier och experiment, från Reichenbachs odkraft och Reichs orgonexperiment till Franklin Loehrs, Cleve Backsters och Semyon Kirlians senaste rön. Detta intryck kanske retar en del representanter för ortodoxin, varför det är bäst att tillägga att boken ibland också ger intryck av att vara en aning okritiskt skriven. Backstereffekten tas tex upp till ingående behandling — men inte med en rad omnämnas den kritik som Backster utsatts för. Denna tendens att förtiga sådant som inte talar till de udda teoriernas förmån skall man minnas när man läser boken.

Bokens tyngdpunkt ligger, som jag ser det, vid beskrivningen av Backsters och Kirlians försök — samt vid två för mig tidigare okända professorer Barangers och Kervrans experiment, som tycks innebära en återupprättelse av alkemin. Backstereffekten och Kirlianfotografierna skall vi inte uppehålla oss vid; de har tidigare flera gånger behandlats i Sökaren. Men **professorerna Barangers och Kervrans rön** innebär minst sagt en vetenskaplig revolution, om de kan bekräftas. De finns beskrivna i

ett kapitel kallat "alkemister i trädgården", och de alkemister som åsyftas är växterna. Med alkemi menas egentligen konsten att göra guld, eller mera allmänt: att transmutera (förvandla) grundämnen. När den moderna kemin uppstod på 1800-talet, trodde man sig kunna bevisa att sådana grundämnesmutationer är omöjliga. I dag vet vi att de åtminstone i princip är möjliga. Det finns tex radioaktiva grundämnen som spontant sönderfaller och förvandlas till andra grundämnen. Och det är också möjligt att transmutera grundämnen genom att bombardera dem med alfapartiklar. Men alkemisternas dröm var att omvandla ett grundämne till ett annat genom **en kemisk process** — och det anses fortfarande omöjligt. Vad professorerna Baranger och Kervran påstår är inte bara att sådana transmutationer är möjliga, utan att de utförs dagligen — av blommor, träd och buskar som önskar förvandla "onyttiga" ämnen i jorden till mer matnyttiga sådana. Om de båda professorerna har rätt, så är det åtskilliga läroböcker i biologi och kemi som behöver skrivas om. Och de gamla alkemisterna har fått återupprättelse.

Redan alkemisterna tycks f.ö. ha misstänkt att växter kunde transmutera grundämnen. På 1600-talet utförde flamländaren Jean Baptiste Helmont ett försök som påminner om de nyare experiment som vi strax skall komma till. Han planterade en pilträdsplanta i en lerkruka som innehöll 90 kg ugnstorkad jord, och vattnade den sedan i fem år uteslutande med regn eller destillerat vatten. När han därefter tog trädet ur krukan, fann han att det hade ökat i vikt med 74,5 kg — medan jorden som det växte i fortfarande vägde ungefär lika mycket som den gjort vid planteringen! Helmont trodde att trädet förvandlat vatten till trä, bark och rötter.

Den moderna forskningen på det-

ta område tycks ha inciperats av tysken Albrecht von Herzelee, som var verksam under senare delen av 1800-talet. von Herzelee kom t o m fram till att växter — så långt ifrån att enbart upptaga näring ur jord och luft — t o m **skapade** materia. Hundratals experiment tycktes visa att det ursprungliga innehållet av pottaska, fosfor, magnesium, kalcium och svavel i frön som fick gro i destillerat vatten ökades på ett oförklarligt sätt. Men tolkningen att materia skapades är nog fantasifull. Bättre belagd har en annan av hans upptäckter blivit: von Herzelee fann att växter på ett lika oförklarligt sätt tycktes kunna transmutera fosfor till svavel, kalcium till fosfor, magnesium till kalcium, kolsyra till magnesium och kväve till kalium — allt efter behov. På 1950-talet beslöt professor Pierre Baranger vid den ärevärdiga École Polytechnique i Paris att upprepa von Herzelees experiment och nådde — trots betydligt mer avancerade och förfinade metoder — fram till samma resultat. Och professor Baranger lyckades inte bara bekräfta de av von Herzelee funna grundämnesmutationerna — han fann ständigt nya! Till exempel: om man låter ärtor gro i en manganosaltlösning, så försvinner manganet och **järn** uppträder i dess ställe! Eller: vicker som fås att gro i en kalciumsaltlösning transformerar kalcium till kalium och fosfor!

Men Baranger upptäckte också en hel härva av omständigheter som påverkade dessa grundämnesmutationer: tex frönas grönings-tidpunkt, vilken sorts ljus de utsattes för, samt — månens fas. (!) Hur transmutationerna går till är förstås en gåta. Atomklyvning kan det inte röra sig om för det är en ganska våldsam process, och inte heller kan det vara fråga om någon kemisk reaktion. Kanske finns det en tredje, en alkemistisk, metod enligt vilken grundämnen kan transmuteras?

I vilket fall som helst tycks dessa

experiment ha tilldragit sig många vetenskapsmäns uppmärksamhet. Från Sovjetunionen uppges intresset vara stort. Och från Japan kommer rapporter om fortsatta rön: en professor Hisatoki Komaki uppges ha funnit att olika mikroorganismer (en del bakterier och två arter av mögel och jäst) kan förvandla natrium (Na) till kalium (K) — något som han ansåg vara särskilt betydelsefullt för Japan som lider brist på pottaska (K₂CO₃) men har rikliga tillgångar på salt (NaCl). Och här kommer den oundvikliga exploateringstanken in. Om växter och mikroorganismer kan transmutera grundämnen så kan ju det tänkas få industriell betydelse.

Men viktigare är väl möjligheten att vissa lämpade växter kan tillföra jordarna element som är betydelsefulla för odlingen av andra växter: något som kan revolutionera jordbruket och leda till nya synpunkter på företeelser som växelbruk, träda, blandskörd och konstgödning. Det kan visa sig att hela det moderna "kemiska" jordbruket är ett stort misstag. Och nya möjligheter till en biologiskt riktig odling kan komma att öppna sig.

Inte minst intressant vad beträffar professor Barangers experiment är att de har utförts med vetenskapliga standardmetoder och förefaller lätta att upprepa. Och lika lätt att verifiera tycks följande experiment vara av professor Louis Kervran.

Kervran mätte noggrant kalciuminnehållet i havre och uppfödde sedan höns på enbart denna kost. Han kontrollerade sedan kalciuminnehållet i hönornas ägg och avföring. Det visade sig då att hönsen förbrukade fyra gånger så mycket kalcium som de fick i sig via födan. Naturligtvis, menade Kervran, kunde det tänkas att hönsen ersatte en del av det förbrukade kalciet med kalcium från skelettet. Men en sådan process kan inte fortgå hur länge som helst. Och Kervrans försök utsträcktes över en avsevärd tidrymd. Dessutom: om man helt avskärmar hönsens möjlighet att skaffa sig kalcium, så börjar de lägga ägg med mjukt skal redan efter 4—5 dagar. Men om man då ger dem **kalium** — så kommer deras nästa ägg att få ett hårt skal av **kalcium**! Och såväl kalium som kalcium är grundämnen som enligt den klassiska kemin omöjligt kan övergå i varandra. Det kan tilläggas att havre innehåller en hög koncentration

kalium — vilket alltså förklarar hönsens oväntade kalciumtillskott i Kervrans försök. Också höns är m.a.o. fullfjädrade alkemister!

För den som är intresserad av detta slags alkemi, slutligen, kan nämnas att de flesta grundämnesförvandlingar som observerats vid dessa experiment enbart tycks ha byggat på **ser i varje fall tillförlitlig ut**, även om vissa andra partier i boken ger ett delvis annat intryck. Kanske det bland Sökarens läsare finns någon kunnig person som är bättre insatt i ämnet och som har några synpunkter att komma med?

Avslutningsvis bör tilläggas att den person som skrivit det här referatet varken är kemist eller bio-

Vipassanameditation

Forts.

Hubbard

Forts.

ju **Den Attafaldiga Vägen** som regler för vårt liv, och däri ingår rätt uppmärksamhet.

— Varje människa bör lära känna sig själv. Vi skulle kunna avvärja många olyckor, kontroverser och tragedier om vi ägde bättre kännedom om oss själva. Vi måste vara uppmärksamma på vad vi gör för att det skall gå bra för oss. Vipassanametoden är ett slags självpsykoanalys. Man nystar upp hela sitt undermedvetna, blir varse orsakerna till de problem man har. Det är billigare än att gå till en psykiater men ställer stora krav på ens ärlighet, renhet och tålmod.

— Den buddhistiska metoden kan användas av vem som helst, oavsett vilken religion man bekänner sig till, eller om man är irreligiös. Men det fordras tålmod och — för själva insiktsträningen — temporärt avståndstagande från passionerade världsliga engagemang.

I ett buddhistiskt vipassana-center fordras att eleven avstår från att döda, stjäla, ljuga, ha sexuellt umgänge, använda berusningsmedel samt äta efter klockan 12. Eleven skall också sova på en enkel bädd samt avstå från att tala, läsa och skriva — även avstå från att aktivera något av detta mentalt. Det är en hård träning, upplyser syster Amita, men kan för den tålmodige ge utomordentliga resultat — insikt i människans egen natur och i tillvarons mysterier — insikt i verkligheten bakom illusionen om jaget.

Syster Amita Nisatta kan nås per brev, adress Ringvägen 101 B, 1 tr., 116 60 Stockholm.

log, och följaktligen inte har en aning om hur pass stor tilltro man kan sätta till de uppgifter som här har förmedlats, och som alltså är hämtade ur Tompkins och Birds bok. Men författarna åberopar åtskilliga forskningstidskrifter och vetenskapliga verk — och den framställning som den här artikeln bygger på **ser i varje fall tillförlitlig ut**, även om vissa andra partier i boken ger ett delvis annat intryck. Kanske det bland Sökarens läsare finns någon kunnig person som är bättre insatt i ämnet och som har några synpunkter att komma med?

musik och konst.

De områden där han är mest engagerad är filosofi och religion, och hans viktigaste verk är brobygget mellan österländsk och västerländsk filosofi. Han har grundat Scientologykyrkan och har publicerat över 15 millioner ord om scientologin och dess praktiska tillämpning.

1966 drog han sig tillbaka från sina exekutiva funktioner i Scientologykyrkorna och lämnade över ledningen till kyrkans respektive styrelser.

Med anledning av viss kritik och "vinklade" synpunkter på L Ron Hubbard och Scientologykyrkan, vill jag återge ett par ofta använda citat från Hubbard själv:

"Den svåraste uppgift en människa kan ha är att fortsätta att älska sina medmänniskor trots alla skäl varför man inte borde göra det." "Lycka och styrka utgår endast i frånvaro av hat. Att endast hata är vägen till undergång. Att älska är vägen till styrka. Att älska trots allt är hemligheten med storhet. Och kan mycket väl tänkas vara den största hemligheten i detta universum."

Gloria Montén

Bostad sökes

Hildegard Svenson-Rutz (se sidan 24!) söker en bostad för ostört arbete i lugn, kultiverad miljö, helst i Stockholms närhet. Svar sändes vänligen till H. Svenson-Rutz, Sökaren f.v.b.

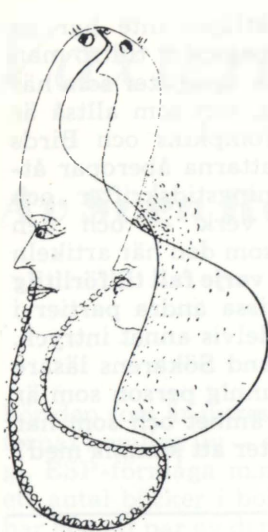

Fig. 1

HSR

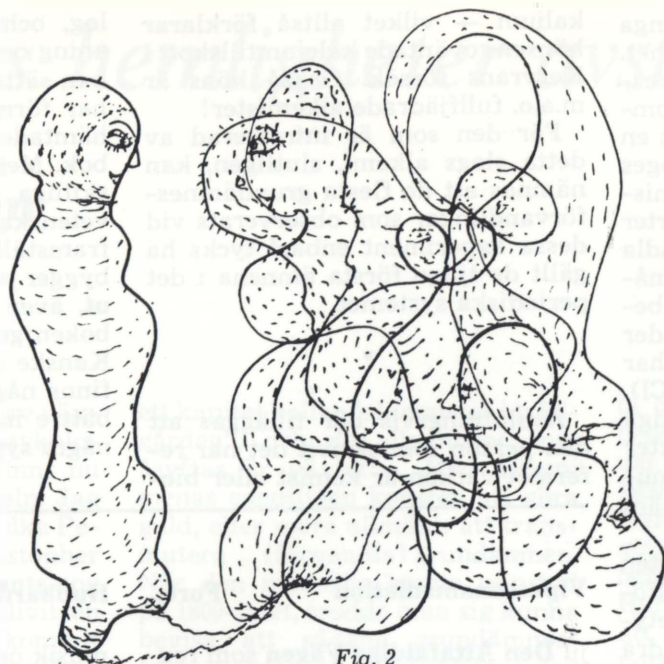

Fig. 2

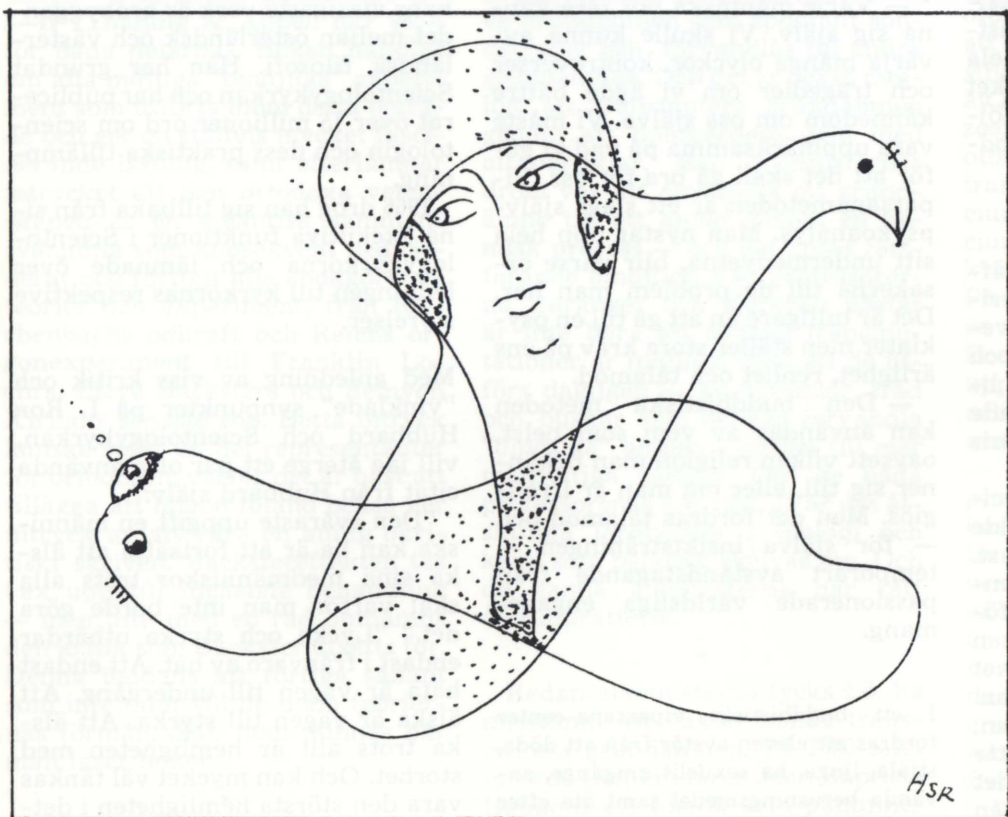

Fig. 3

HSR

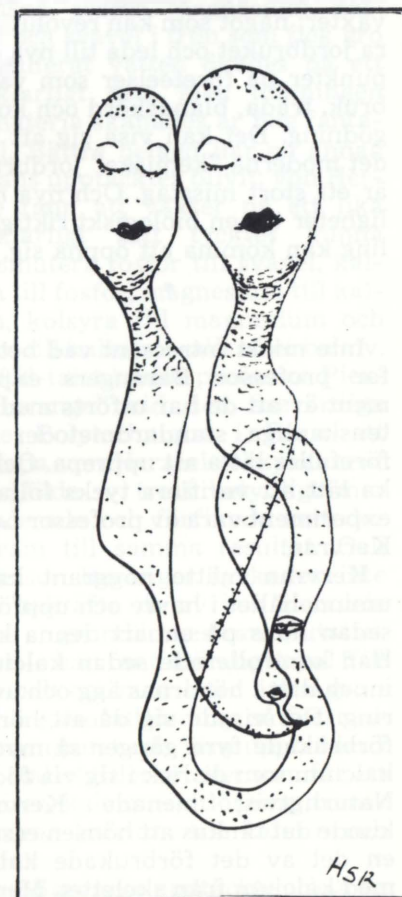

Fig. 4

HSR

Fig. 1. Två människor som är bundna till varandra. Det går en kedja mellan munarna, men munnen är stängd. De kan inte nå varandra, fast de gärna vill det. De är tillsammans i inbillningens värld, vilket symboliseras av två vesslor högst upp.

Fig. 2. Människor som inte når varandra. Händer och fötter är bundna. De kommer inte åt varandra. De når inte varandras inre kärna. Kanske är det tidigare gärningar som enligt karmas

lag binder dem. — De små figurerna visar att vi alla lever tillsammans på samma kontaktlösa sätt.

Fig. 3. Fågel eller fisk? Vi känner inte riktigt vår egen identitet, vad vi egentligen vill göra, vill vara. Vi kan inte förverkliga oss själva, vet inte riktigt om vi är fågel eller fisk. Vi förstår inte heller vår egen inre natur.

Fig. 4. Två sovande människor, som är förenade, sammansmälter på botten av sitt väsen. Den som blåser liv i dem så

att de skall vakna och leva ett medvetet, meningsfullt liv, är livet, ödet, Gud eller den gudomliga Kraften.

Teckningarna är gjorda av Hildegard Svenson-Rutz och utgör ett urval ur en rikhaltig produktion. De har sprungit fram spontant, oreflekterat, ur det undermedvetna. Tolkningarna sker efteråt. Hon säger: "Med mina bilder försöker jag återge den verklighet jag upplever inom mig. Men betraktaren får förklara dem i relation till sina egna upplevelser."

Hildegard Svenson-Rutz

Psykiatri och mystik

Psykiatern Stanley Dean har samlat 26 uppsatser av 32 läkare och parapsykologer i en bok som han kallat "Psychiatry and Mysticism" (Nelson-Hall, Chicago 1975, 424 sidor, pris \$ 15.)

Bokens tema är metapsykiatri, ett nytt område inom psykiatrin. Metapsykiatrin behandlar psykiska fenomenets förhållande till psykiatri och mysticism och bildar därmed en bro mellan medicinsk vetenskap och parapsykologi.

Bland bokens parapsykologer återfinns W.G. Roll, J.B. Rhine, Thelma Moss och Lawrence LeShan. Bland psykiaterna kan nämnas Paul Adams, Herbert Benson, Jan Ehrenwald och Jules Masserman.

Här skall endast en av uppsatserna något kommenteras. Den är skriven av professorn i psykiatri vid Coloradouniversitetet Jule Eisenbud. Inom parapsykologin är han mest känd för sin bok om Ted Serios och mental fotografi. I föreliggande antologi bidrar han med en uppsats om prekognition.

Eisenbud definierar prekognition som förkunskap om slumpmässigt förekommande händelser, som man inte kan sluta sig till med hjälp av tillgängliga uppgifter. Han utgår från sättet att dokumentera prekognitioner och indelar dem i fyra slag:

- Sporadiska (spontana) prekognitioner som uppträder i drömmar, syner o. dyl.
- Paragnosters (t.ex. profeters) förutsägelser, vilka ofta förekommer vid seanser, kulthandlingar och liknande.
- Prekognition fastställd på experimentell väg i laboratorier, vanligen statistiskt.
- Prekognitioner som kommer fram under psykoterapi.

De tre första slagen säger Eisenbud inte mycket om. Han slår fast att de sporadiska är de vanligast förekommande. Paragnosters prekognitioner menar han är de vetenskapligt svagaste. En skeptiker kan aldrig fås att godta dem. De kan förklaras på andra sätt, i sista hand som bedrägeri.

Det fjärde slaget är det som Eisenbud är mest intresserad av och som han beskriver utförligast. Betoningen på de psykoterapeutiska prekognitionerna gör att denna uppsats passar in i samlingen.

Eisenbud tycker sig ha förstått att prekognitioner sällan uppträder

Forts. på sidan 27

Rolf Ejvegård

FILOSOFER

Tales

Oljepresskungen från Miletos gick som en världsfrämmande och grubblade över det himmelska. Solförmörkelsespåmannen glömde magnetsjälar och pyramiders långa skuggor. Greken såg sig ej för, han gick fel, föll i en brunn. Där har vi det: Allt är vatten!

Augustinus

Monica, finns det någon absolut sanning? Monica, jag tvivlar, jag erkänner det. Monica ---

Kroppen begär
det vet till och med
biskopen i Hippo Regius
men kyrkans slavinna skall du vara
De Civitate Dei.

William James

"Vad mer, om villan oss bedrager, blott hon vår levnad lycklig gör?" och sanningen är nyttig.

Ur diktsamlingen **Filosofier**, Författares Bokmaskin 1975. Boken kan erhållas om 12 kr insätts på pg 32 09 03 - 0174, Rolf Ejvegård.

Ljusbacken

Vegetariskt gästhem i Delsbo

Ljusbacken är en gammal hälsingegård strax utanför Delsbo bland ängar, skogar och sjöar. Här bjuder vi på moderna rum, smaklig laktovegetarisk kost, möjlighet till yoga och matlagningskurser och fina stigar och cykelvägar i underbart vacker natur.

50—60 kronor/dygn helpension. Barnrabatter.

Alla önskas välkomna till

Ljusbacken

820 60 Delsbo. Telefon 0653/107 36

Sommarkurser

Siljansbygdens Sommarfolkhögskola anordnar i år följande kurser.

1. *Dikten mitt ibland oss*. En sju dagars lyrikkurs 15—23 juni. Kursledare är Eva-Lisa Lennartsson och Evan Storm. Bla samtal kring dikten, där var och en fritt kan framföra egna synpunkter och intryck. Artur Lundkvist, Maria Wine och Sandro Key-Aberg kommer på besök och läser ur egna verk. Lundkvist presenterar också den nya lyrikklubben "Tuppen på berget".

2. *Indisk filosofi*. 28 juni—8 juli. Kursledare: författaren och hindersdoktorn Walther Eidlitz. "Den indiska mystiken, som inte bara omfattar vad vi i västerlandet kallar religion, utan också filosofi, psykologi och naturvetenskap, behandlar människans allra väsentligaste problem. Dessa ämnen utgör i den indiska traditionen en enhet på ett helt annat sätt än i den västerländska. Har livet någon mening och något yttersta mål? Finns det någon verklighet bakom det vi erfar med våra sinnen? Hur är denna verklighet i så fall beskaffad? Hur ska man befria sig från sitt "skal", sitt pseudojag, så att det som är äkta inom en blir levande och kan utvecklas? Hur ska man bli av med sin ångest, sin inre splittring och sin känsla av isolering och främlingskap?"

3. *Kulturtraditioner i Leksands socken*. 12—19 juli. Kursledare: Lars Målare. Dalmålningar, Leksandsdräkter, folkmusik, konsthantverk, kyrkbåtarna m.m. Utflykter arrangeras.

4. *Meditation. Yoga. Motion*. 19—29 juli. Kursledare: fil. kand. Nina Gahm, som arbetat fyra år i Indien och där studerat yoga och meditation. Medverkande: leg.läk. Per Lagerberg. Olika meditationsformer, avspänningsmetoder, yoga- och andningsövningar, gymnastik och motion, hälsofrågor, livsfrågor, vardagspsykologi m.m. Teori och praktik.

5. *Forskningar och upptäckter, deras betydelse för människan och hennes livsvillkor*. 19—29 juli. Ledare: rektor Nils Zandhers. Deltagarna får orientera sig i den naturvetenskapliga begreppsvärlden samt dess inverkan och krav på människan och hennes begreppsvärld.

6. *Levande verkstad*. 30 juli—8 augusti. Kursledare: Nils Zandhers. Medverkande: kursledare

från "Levande verkstads" verksamhet på Birkagården, Stockholm. Kursen "vill ge dig tillfälle att på ditt eget sätt pröva dina uttrycksmöjligheter i olika material. Vi kommer att arbeta med färg, trä, lera, gips och papper, ibland kombinerat med ord, ljud och rörelseimprovisationer. Även ska-

pande dramatik ingår i vårt program. Ibland arbetar kursdeltagare ensamma, ibland i grupper, som diskuterar och analyserar gemensamt dagens prestationer."

Upplysningar: Renée Sulzbach, Sibyllegatan 77, 114 43 Stockholm. Tel. 08/60 00 65.

Lösnummer

Lösnummer av Sökaren finns att köpa hos Vattumannen, Drottninggatan 83, Stockholm (öppet måndag—fredag 11.00—18.00; lördag 11.00—14.00), Hörnan, Birger Jarlgatan 20, Stockholm (vid Stureplan) samt Näckrosen, Haga Nygata 21, Göteborg. Man kan också beställa lösnummer från redaktionen.

Ge Ditt sinne en chans . . . och förändra Din världsbild

Vid närmare eftertanke blir man klar över att vårt sinne är den värdefullaste styrka vi besitter. Din plats i livet bestäms av hur mycket Du lär att utnyttja denna inre kraft. Du har kanske ännu inte medvetet börjat använda något av den mentala kraft Du redan besitter.

Vi har alla förmågan att vända ett problem till något positivt, varje besvikelse till en förhoppning, varje invändning till ett svar o s v.

Genom att utnyttja Din inre sinnesstyrka och mentala kraft är det lättare för Dig att använda de kunskaper Du nu har.

Inre Personlig Utveckling vill visa Dig att Du verkligen besitter denna styrka och kraft. Du lär Dig bl a hur Du utvecklar och fokuserar denna förmåga, så att Du medvetet kan dirigera den. Den metodik Du lär i kursen Inre Personlig Utveckling kan ge Dig ett helt nytt och positivt synsätt, som utvecklar Dina inre egenskaper och insikten om Dig själv och Din plats i livet.

INRE PERSONLIG UTVECKLING

Stockholm: instruktör Maria Rost, Råsundavägen 19, 171 52 Solna
telefon 08/730 32 05

Göteborg: instruktör Gerd Ellholm, Nordostpassagen 69, 413 11 Göteborg
telefon 031/24 10 17

Jag är intresserad av Inre Personlig Utveckling och önskar ytterligare information.

Namn:

Adress:

telefon:/.....

FÅ DERES HOROSKOP

stillet og tilsendt for 35 svenske kr.
Send fødselsdato, klokkeslet og fødested til

Peter Sørensen

Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj,
Danmark

EK

ECKANKAR

den äldsta andliga undervisning, som människan känner, erbjuder förmågan att erfara Gud i denna livstid, direkt och personligen genom Själsfärder under ledning av den Levande ECK-Mästaren och att för alltid bryta Karmas och Reinkarnationens urgamla förlopp.

Intresserade av denna andliga inriktning i Göteborgstrakten kan skriva eller ringa till:

Ronald och Tommy Rutgersson
Vidblicksgatan 7
412 57 Göteborg
Tel: 031/18 47 30

Varannan onsdag i månaden
"Öppet Hus" för intresserade.

UFO OCKULTISM ESP

ANDLIG UTVECKLING

Engelskspråkig litteratur
700 titlar i lager varav 100 i pocket.

Rekvirera våra nya boklistor — 1975!

EDISTA postorderbokhandel
Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överens-
kommelse per tfn 08/758 62 50.

Psykiatri och mystik Forts.

under psykoanalys eller andra behandlingsformer. Endast fem läkare och psykoanalytiker har publicerat sådana prekognitioner. Själv har Eisenbud under 35 års praktik fått erfara ungefär 35 stycken. Han ger ett exempel. Mått med globala mått tycks alla psyko-terapeutiska prekognitioner handla

NY BOK!

Sven Magnusson

Det "övernaturliga" och vår världsbild

Upptäckterna inom parapsykologin förändrar med nödvändighet vår världsbild. Sven Magnussons bok är sakligt informerande och kritisk. Han redovisar resultat av den parapsykologiska forskningen i dag och gör sina personliga bedömningar, bl.a. av tron på återfödelse, av spiritualismens bevis för ett liv efter detta, av det undermedvetnas krafter och av bönens mysterium.

Pris inb. 45:—

I varje bokhandel eller direkt från

ZINDERMANS FÖRLAG

Box 310, 401 25 Göteborg 1
Tel. 031/13 78 32

Resa till Filippinerna den 9 juni, 17 dgr

Direktflyg från Arlanda via Köpenhamn. Inkl. anslutningsflyg från Göteborg eller Jönköping 4.850:— och med inkvartering i dubbelrum på bra hotell. Enkelrumstillägg 350:—. Första veckan i Manila (Quezon City), andra veckan i Dagupan, Pangasinan och Nalinac Beach Hotel, strandhotell vid Kinesiska sjön.

En resa planeras även den 1 september.

Förfrågningar och anmälningar till reseledaren Kaj Alvestrand, Bystämmsgatan 9, 725 90 Västerås, tel. 021/526 08.

om bagateller.

En manlig patient drömde på natten att Eisenbud var på sitt tjänsterum med naken överkropp och med armen runt en kvinnlig patient. Drömmaren fick den uppfattningen att detta ingick i terapin. Dagen efter hade Eisenbud besök av en kvinnlig patient. Efter det att hon gått upptäckte han att han gärna skulle ha velat krama henne. Där-

efter kom den manliga patienten som drömt om Eisenbud, och först då fick Eisenbud höra drömmen som förutsade hans känslor. Eisenbud gör ingen närmare analys av detta fall men menar att insamling och senare sammanställning och analys av sådant här material skulle kunna bidra till att lösa prekognitionernas gåta.

Rolf Ejvegård

Sol över stan

Under ett InCal-möte hos Tongil-familjen på Birger Jarlsgatan 95 i Stockholm gjorde Friedhilde Bächle oss uppmärksamma på att de inom hennes grupp försöker skapa sådana samtalsgrupper som efterlyses på Sökarens baksida, nr 3.

Man söker kontakt med personer som vill "göra saker tillsammans med andra", tex sjunga, vandra, diskutera, spela musik, simma, handarbete, besöka gamla och sjuka och laga utländsk mat.

På en gul lapp, som delas ut på stan, säger de: "Vi vill bygga upp ett nät av medmänsklig kontakt över alla gränser. Hjälp oss med förslag! Delta i den aktivitet Du tycker mest om! Du är hjärtligt välkommen. Sol över stan."

Sol över stan är alltså namnet på verksamheten.

Du kan nå dem på telefon 08/15 29 90.

FÖDELSEHOROSKOP OCH SPÅDOMAR

Ange vilket som önskas och så exakta uppgifter som möjligt om tid och plats för födelsen.

Födelsehoroskop 40:—

Allmän spådom: 20:—

Specialspådom: 30—40:—

KENT SKOGLUND
VALLVÄGEN 11 a
824 00 HUDIKSVALL

A B C — BOKEN FÖR MÄNNISKANS UTVECKLING

Del 1 av Jan Sandell

Upptar de viktigaste grundreglerna för uppbyggandet av det nya mänskliga samhället.

Del. 2 och 3 (under utarbetning)

Tar upp miljöförstöring, karmalagen (orsak och verkan), djurplågeriet, meditation, framtidens samhälle, nya tekniska forskningar om universums skapelse och framtidens rymdresor med ny teknik.

PRIS Del 1. Kr. 3:— + porto.

Namn

Adress.....
(v.g. texta)

KOSMOS Box 9315
541 03 Skövde 3

Rättelse

Under arbetet med nr 3 dök Tryckfelnisse oväntat upp på redaktionen. Han lyckades t o m bli anställd som biträdande redaktionssekreterare — och innan han efter några minuter blev utsparkad, hade han ställt till en del ore. Vi sopade upp bra efter honom, men i synnerhet ett outplånligt spår lämnade han efter sig. I en bokrecension på sidan 29, högra spalten, hade han tyvärr lyft bort en hel rad. I stycket längst ned skall början lyda: Viktigare är dock att artiklarna avslöjar stora brister vad gäller metodologi...

Man kan också lägga märke till att nr 3 är 1/2 cm för högt. Förmodligen har vår ovän ringt ett hemligt telefonsamtal till tryckeriet och lurat dem att ändra tidskriftens format. Utredning pågår.

Kontakt

Känner stor längtan efter att få träffa Dig, som 1) också upptäckt den lilla ljustrålen, som delgivits en från det eviga i och med meditationen, som 2) känner dig ödmjuk inför livets hemligheter och andra dimensioner i tillvaron, som 3) känner att sökandet efter en andlig verklighet har inletts. Kanske vi kan känna närhet!

Svar till "Inger 27 år, Stockholm",
Sökaren f.v.b.

Jag vill lära känna dej, kille mellan 30 och 40 med humor och rörligt intellekt för tankeutbyte och ömsesidig inspiration och utveckling. Är en tjej på 34 hänfallen åt meditation, psykologi, natur m.m.

Svar till "Elev i livets skola", Sökaren f.v.b.

BUDDHISTISK LITTERATUR

Everyman's Ethics

Fyra av Buddhas tal i engelsk översättning av Narada Maha Thera.
32 sidor, 5:—

Buddhistisk meditation

av Francis Story
32 sidor, ca 7:—

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:—

Kan beställas från

BUDDHASANAFÖRLAGET

Box 5158, 102 44 Stockholm

De svenskspråkiga titlarna finns även i bokhandeln.

Söker en 30-årig väninna i stockholmstrakten att gå på seanser tillsammans med och även träffas och byta erfarenheter med.

Svar till "Danderydsfru", Sökaren f.v.b.

Medial kvinna efterlyses. Jag är en sökare som tror att vi leds av en högre makt och att vi har ett stort vetande om medialitet och healing att ta emot från andra sidan. Var finns Du harmoniska kvinna som är inne på samma linje och som vill stödja en själsfrände. En vårdad, livsbejakande 50-årig man från Stockholmstrakten söker Dig.

Svar till "Gemenskap — utveckling",
Sökaren f.v.b.

Sydamerika. Nybyggare. Kan du tänka dig att börja med något nytt? Vi är några killar men vill komma i kontakt med fler som är intresserade av det som denna tidskrift upplyser om och mycket mer. Svara till Tomas Marinus, Gustavsbergsgatan 4, 1 tr., 431 37 Mölndal.

Vi är ett gift sökarepar som söker ett annat sökarepar, som ej röker, men som gärna en festmåltid uppskattar, och tycker om när man så hjärtligt skrattar under ett skämt eller av ren munterhet.

Om Ni därutöver med Er själva vet nöjet att diskutera allt om livet och universum, ja, då är det givet, att Ni svarar till:
"60 vårar — Helsingborg",
Sökaren f.v.b.

Änka, vegetarian, intresserad av studier i "Den Uråldriga Visdomen", natur, organisk odling etc. söker vänner med liknande intressen.

Svar till "Frisk luft", Sökaren f.v.b.

Samtalsgrupper

Fredagsgruppen i Östersund. Fristående samtalsgrupp i andliga frågor. Ingen sekt eller förening, inget medlemskap. Alla välkomna varje fredag kl. 19.00. Lokal: Biblioteket, Frösön. Upplysningar tel. 063/11 40 37 efter 16.00.

ROSENKREUZARNES VÄRLDSÄSKÄDNING

eller Mystisk Kristendomslära

av Max Heindel
belyser de kosmiska såväl som de personliga levnadslagarna.

Kr 49:— plus porto

THE ROSICRUCIAN FELLOWSHIP
svenska sektionen

Box 40261, 103 44 Stockholm 40

BOKRECENSIONER

Antologi om nya hälsovägar

I sin stora bok *Liv efter döden?* företog Nils-Olof Jacobson — känd psykiater och medarbetare i denna tidskrift — en generalmönstring av de parapsykiska fenomenen. I *Meditationens vägar* inventerade han olika tekniker och metoder för praktisk meditation. Hans senaste antologi är *Nya vägar till hälsa* (Natur och Kultur, cirkapris 65 kr), där sexton i sina ämnen livligt engagerade författare avhandlar skilda områden av den "alternativa medicinen", dvs sådana mer eller mindre "kätterska" behandlingsmetoder eller terapier som existerar vid sidan om den officiella eller etablerade "skolmedicinen".

Den folkliga hälsolitteratur, som det sedan länge funnits en uppsjö av på tyska och engelska och som numera även är rikligt representerad på svenska, är överlag mycket lättfattlig och begriplig för gemene man. *Nya vägar till hälsa* vänder sig knappast till "de bredare folklagen". Åtminstone somliga av uppsatserna får nog sägas vara svårlästa för den icke medicinskt skolade lekmannen. I bokens slut finns en lista med ordförklaringar; det hade inte skadat om den varit något fylligare. Ett flertal artiklar är översatta från engelskan-amerikanskan men man har en känsla av att vissa uttryck lämnats oöversatta. Det talas, för att nämna ett enda exempel, om "konceptuell kognition", som enligt listan betyder "begreppsmässig förståelse". Låter det kanske mindre "vetenskapligt" att på en gång skriva detta i texten?

Man får alltså förmoda, att boken i första hand vänder sig till läkare och medicine studerande. Och man hoppas verkligen att många av dem läser de 226 sidorna med noggrannhet och eftertanke. De innehåller nämligen mycket som är av största betydelse för den fortsatta utvecklingen på det medicinska området. Det allra mesta i boken är kontroversiellt men just därför i högsta grad värt att ta upp till granskning och diskussion. Det existerar onekligen inom skolmedicinen en ortodoxism som inte ser med så blida ögon på vad som tänks och utronas inom hälsovård och terapimetoder utanför etablissemangets väggar. Flera tecken tyder dock på att en värbrytning är på väg. Många unga läkare är på ett helt annat sätt än sina äldre kolleger öppna för nytänkande och omtänkande. Nils-Olof Jacobson är själv ett gott exempel härpå. Man önskar hans bok all framgång!

I första kapitlet presenterar och motiverar han de följande uppsatserna. Han ställer den teknologiska detaljsynen hos 1900-talets medicinska forskning emot den biologiska helhetssynen och påtalar dess "tendens att behandla de olika processerna i organismen isolerade från varandra". Kapitlet innehåller många värdefulla synpunkter och sanningsord som man gärna ville citera. Låt mig välja ett: "Skolmedicinen tenderar att tilldela den sjuke en passiv roll; patientens uppgift är ofta nog bara att ta sin medicin som ordinerat. Den biologiska medicinen förutsätter på ett helt annat sätt patientens aktiva medverkan, och behandlingen kan ofta kräva att han lägger om sin livsföring i väsentliga avseenden." Detta är förvisso en besk sanning, såväl för läkaren som för den han är satt att bota. Hur aktiva är vi inte, när det gäller att riva ner vår hälsa och dra på oss sjukdom, hur passiva i vårt pillerätande!

Olof Alexandersson och Jerker Engborg medverkar inom sina specialgebit — vattnets hälsa resp. jordens hälsa — vilket också i så hög grad betyder: människans hälsa. De följer här i stort sett sina tidigare skrifter: Alexanderssons för inte så länge sedan utgivna bok "Det levande vattnet" och Engborgs många kända artiklar om biodynamisk odling. Dessa båda uppsatser hör till bokens mera lättlästa och "folkliga" delar — för den skull inte mindre värdefulla.

Ekologiska, ekonomiska och hygieniska synpunkter på våra bostäder och på boendemiljö anlägger arkitekten Krister Wiberg i en liten komprimerad uppsats som han illustrerar med ritningar av soluppvärmda, miljöinpassade framtidsvillor. Eja, vore vi där!

Reumatologen Erik Lindberg definierar begreppet biologisk medicin sålunda: "Med biologisk medicin avses konsten att aktivera och skapa bästa möjliga betingelser för kroppens egna sjukdomsbekämpande reaktioner". Till hans terapi hör diet, rörelse, massage, bad, värmebehandling samt läkemedel beredda av natursubstanser som inte blivit förändrade med kemiska metoder. Han är emellertid helt öppen för psykiska faktors betydelse även när det gäller så kroppsbundna sjukdomar som de reumatiska.

I bokens senare hälft blir bidragen alltmer andligt eller psykiskt, för att inte säga parapsykiskt, orienterade. Den

kar hans bok all framgång!

stora auktoriteten är här Rudolf Steiner. Därmed blir texten styckvis tämligen svår. Jag betvivlar att läsare som inte i förväg är inne på antroposofiska eller närbesläktade tankegångar kan få mycket ut av innehållet. Det gäller inte bara lekmannen utan här i lika hög grad en skolmedicinsk "leg.läk.". (Att döma av vissa recensioner av boken har anmälarna tydligen inte heller fattat vad de läst.) Och detta är synd. Ty bakom den tungplöjda texten döljer sig stora sanningar. Men detta är ju alltid ett dilemma för antologier av det här slaget: på ett mycket begränsat utrymme skall, för en ny publik, idéer och läror presenteras, vilka artikelförfattaren själv kunat sätta sig in i och införlivat med sitt eget tankeliv under mångåriga och djupgående studier. Risker är då givetvis att det hela för den icke initierade snarare verkar konstfikt än det blir intresseväckande. — Men för all del, boken är rik på litteraturhänvisningar — för den som verkligen vill sätta sig in i ämnet.

En intressant bekantskap är den amerikanske naturläkaren, gudsmannen och visionären Edgar Cayce, här av sin landsman William A. McGarey presenterad som "vår tids mest dokumenterade medium och av miljoner känd som Den sovande profeten". Genom sina utflykter i ett utvidgat medvetenhets-tillstånd kunde han fördjupa sig i sina hjälpsökandes undermedvetande och sedan med såväl fysiska som psykiska medel bringa dem bot. Här finns en del uppgifter som man ställer sig något frågande inför, men kanske beror det på missuppfattning till följd av den kortfattade framställningen. För Edgar Cayce är "synden" sjukdomens djupaste orsak, men "synd" har då en vidare betydelse än den man vanligen lägger i ordet: ett brott mot de gudomliga naturlagarna. Sjukdomen uppstår aldrig utan en till individen knuten orsak: "som man sår får man skörda". Läran om reinkarnation och karma ligger här i bakgrunden, även om den inte direkt föres på tal. För förståelsen och ev. accepterandet av tankegångarna i uppsatsen om Edgar Cayce, såväl som uppsatserna i antroposofisk anda, hade en närmare förklaring och ett åberopande av denna lära varit ett värdefullt komplement till den i övrigt så innehållsrika boken.

Nils Kalén

I bokens senare hälft blir bidragen alltmer andligt eller psykiskt, för att inte säga parapsykiskt, orienterade. Den

Swami Janakanandas yogabok

Yoga, Tantra och Meditation i min vardag av Swami Janakananda Saraswati (Bonniers, 55:—) är en bok som på ett naturligt och inspirerande sätt ger impulser och praktiskt användbara metoder för att berika tillvaron. Den är överskådligt upplagd och försedd med tilltalande formgivning av författaren. Åskådliga bilder och anvisningar gör det lätt att följa övningarna. Det är en bok som vänder sig både till nybörjaren och till den mer avancerade. "... antingen kan du studera den och samla fakta — eller — du kan använda den till att intensifiera ditt liv, lösa depressioner, öka energin, förstärka upplevelseförmågan och uppmärksamheten och utveckla dina olika anlag."

Nu kan man naturligtvis fråga sig så här: Är det inte att gå över ån efter vatten att vända sig till indisk tradition för att nå avspänning, hälsa, insikt och ro i sinnet? Svaret på den frågan ges på flera sätt i boken. Swami Janakananda och hans medarbetare har ägnat en hel del tid åt praktisk forskning för att få reda på om det kanske i själva verket existerar traditioner motsvarande yoga på andra håll i världen. Man har funnit intressanta resultat: i boken talar det om indianska traditioner som ännu lever hos t ex Hopifolket i Arizona, där man finner direkta paralleller till den tantriska yogan och dess världsbild. De nordiska runorna och Kalevala motsvarar det som i Indien kallas "mantra" — dvs vibrationellt laddade ord och stavelser vars rytmisk-musikaliska intonation påverkar sinnet. Även de visuella meditationssymboler och diagram som kallas "yantra" har motsvarigheter i en mängd olika kulturer. Det finns också konstnärer i vår tid som uttrycker sig i bilder som, om de används som meditationsobjekt, vidgar och fördjupar medvetenheten. Meditation betyder ordagrant "komma till mitten" — dvs nå in till sin egen inre energikälla, och dit finns många vägar. Det som är utmärkande för de meditationsmetoder som behandlas i denna bok är att det ofta är fråga om ett dynamiskt skeende. I tantra accepterar man det som möter. Man förtrycker ingenting, allt måste ges uttryck. En fortlöpande reningsprocess av sinnet och dess funktioner gör att man upplever världen på ett sannare och öppnare sätt. Man utvinner energi också ur de hinder som uppstår i ens väg. Detta är om man så vill en svårare väg än den traditionella asketiska vägen till insikt, men det är en väg som passar vår tid. Man flyr inte från nuet. Man förvandlar det.

En stor del av den tantriska yogan har under århundraden varit hemlig, den har endast muntligen meddelats från

lärare till elev. Den rikhaltiga skriftliga tradition som finns inom tantra har därför inte kunnat förstås i sin helhet annat än av den speciellt initierade som känner dess symbolspråk. Men till tantra-traditionen hör också att just dessa övningar behövs i vår tid som i indiska källor kallas Kali Yuga, den mest materialistiska av alla tidsåldrar. Det är alltså helt följdriktigt att dessa hemliga traditioner nu kan publiceras offentligt. Det är Swami Satyananda Saraswati — Swami Janakanandas lärare — som efter många års studier i olika tantriska ashram i Indien funnit tiden mogen för detta. Hans lärjungar verkar nu i många länder världen över. Swami Janakananda, som är född 1939 i Danmark, och som tidigare ägnat sig åt teater, leder sedan 1970 Skandinavisk Yoga- och Meditationsskola i Köpenhamn, där bla tidskriften "Bindu" utges. Man har också en kursgård i Småland, där alla intresserade kan delta i längre eller kortare yogakurser.

Tantra kräver inte att man undertrycker någon del av sig själv. Tantra är ett sätt att lära känna sig själv och utveckla sina inneboende möjligheter och dolda anlag. Det gäller alla områden i livet. Inte ens det sexuella glöms bort. Här är det fråga om en livskraft som kan komma till uttryck på ett frigörande eller hämmande sätt, och på detta område har boken en öppenhet som är ganska ovanlig.

Jag känner flera som har läst boken och praktiserat dess övningar under en tid, och alla har haft glädje av boken. Den innehåller bla olika program med yogaställningar och rörelser, dynamiska meditationsmetoder, andningsövningar och lätta men effektiva övningar för t ex nybörjare, barn och äldre. Boken kan för övrigt med fördel kompletteras med de band- och skivinspelningar — avspänning och meditation — som hittills kommit på danska. Särskilt "Yoga Nidra" — meditativ djupavspänning — har visat sig ha en mycket stimulerande verkan. Det är här fråga om en mycket djup avspänning som samtidigt är meditation och bla kan vara en god hjälp vid sömnlöshet. En "Yoga Nidra"-skiva på svenska lär vara på väg och utkommer troligen snart.

Nina Falkenberg

Dianetik — en modern vetenskap?

Jag blev både nyfiken och skeptisk, när jag för en tid sedan fick i min hand en bok som ger sig ut för att förklara alla de frågor om det mänskliga psyket som filosofer och andra vetenskapsmän och lekmän i alla tider brottats med. Boken heter *Dianetik — den moderna vetenskapen om mental hälsa* och är skriven

av L. Ron Hubbard, upphovsman och huvudfigur i scientologirörelsen.

Scientologin är ju omdiskuterad — och av många kraftigt kritiserad — varför risken är stor för låsta värderingar och fördomar vid läsningen av en bok som denna. Men jag har strävat efter att förhålla mig så objektiv som möjligt.

Hubbard ger en magnifik överblick över mänskligt beteende i olika former. Men det sker i helt nya termer såsom engram, aberration, reaktivt sinne. Och vid närmare granskning visar det sig att översikten inte innehåller något egentligt nytt, utan består av en sammanställning av de mest centrala begreppen i olika teoretiska skolor. En sådan sammanställning har efterlysts av psykologerna, men varför göra den obrukbar genom en främmande terminologi utan någon som helst anknytning till redan existerande teorier och begrepp? För övrigt är det ingen större konst att i efterhand beskriva olika beteenden. Det har många gjort före Hubbard. Det är när kraven på djup och orsaksanalys skall uppfyllas, som svårigheter inträder. Att definiera, mäta och kartlägga de djupa, bakomliggande drivkrafterna och egentliga orsakerna till olika beteenden utgör huvudproblemen i beteendeforskningen. Och detta krävs för att utifrån givna omständigheter kunna förutsäga kommande beteenden. För detta behövs en teori om de inre, osynliga förlöppen och drivkrafterna. Men här räcker Hubbard inte till. Han begränsar de vetenskapliga kraven genom att stipulera en rad givna axiom samt i naturvetenskaplig konvention hålla sig till enbart klart förnimbara företeelser. Därvid har han tagit avstånd från alla mer väsentliga och övergripande frågeställningar, såsom livssyn, metafysiska problem och religion. En förklaring av mänskligt beteende kräver dock mera än en beskrivning av det förnimbara enligt naturvetenskapliga lagar. Hubbard har inget till övers för det förhållandet att intresset för mer subtila tillstånd hos det mänskliga psyket har ökat enormt under de senaste åren, såsom forskningen inom meditation, yoga, hypnos och parapsykologi. Därmed kan hans bok inte anses vara modern, såsom boktiteln säger.

Men är dianetiken en vetenskap? Hubbard åberopar gång på gång sina vetenskapliga rön (med hundraprocentiga resultat!) men utan att nämna något om hur forskningen gått till. Består hans urval t ex enbart av dem som fullföljt hans behandlingsprogram, så är hans forskning allt annat än vetenskaplig. Mycket tyder dock på att sådana grova oegentligheter förekommer.

Även om Hubbards dianetik varken kan betraktas som modern eller vetenskaplig — som boktiteln gör anspråk på

— är dock den viktigaste frågan: vad vill Ron Hubbard med boken? Vilken är hans inriktning? Är han ute för att lansera gamla idéer som sina egna? Vill han vinna prestige och rykte? Är han ute i egoistiska intressen? Eller är han ute i humanitär anda, där han söker sammanjämka olika åsikter och skolor? Är hans avsikt att öka förståelsen för det mänskliga, att underlätta för alla dem som från olika utgångspunkter söker ge sitt bidrag i humanitetens tjänst?

Man skall inte döma, men man kan väl tillåta sig den bedömningen att Ron Hubbard inte räcker till. Han är ej den frälsare som han ger sig ut för att vara.

Vad människorna behöver är inte ytterligare splittring utan en personlighetsteori eller -modell kring vilken alla kan enas.

C-E Jacobsson

Religionspsykologin om religiösa erfarenheter.

Det första betydande religionspsykologiska verket utkom i England 1902. Författaren var William James och boken hette *Varieties of Religious Experience*. Det är ett standardverk, som alltså har stor aktualitet. Det har utkommit i en rad upplagor, nu senast 1974 på Studentlitteratur i Lund under titeln *Den religiösa erfarenheten i dess skilda former*.

Religionspsykologins uppgift är inte att förklara metafysiska problem utan att beskriva vad som försiggår hos människan i hennes religiösa liv. Religionspsykologen undersöker inte den verklighet, som en religiös människa tror sig uppleva eller den gudomliga makt, som hon menar ingriper i hennes liv. I bönen anser hon sig komma i kontakt med Gud och omvändelsen ser hon som ett gudomligt ingripande. I den vanliga psykologin skiljer man mellan verklighetsuppfattningar och illusioner — inom religionspsykologin finns som regel ingen möjlighet att göra en sådan åtskillnad.

De tunga avsnitten i James bok behandlar "Den sjuka själen" och "Omvändelsen".

Olika starka lidandesimpulser når människan, utlöser besvikelser och bitterhet och tvingar fram frågorna om tillvarons mening eller meningslöshet. Människan känner en växande hjälplöshet och därmed tvivel och ångest. Hon kastas mellan livshopp och livsleda. Hennes mål blir att komma loss från sin disharmoni och uppnå en harmonisk upplevelse av tillvaron. Frukten av hennes ansträngningar kan komma successivt eller sprängvis. I det senare fallet kan det leda till en dramatisk, plötslig omvändelse med som regel be-

stående resultat. Religiösa ledargestalter återfinns ofta inom denna kategori.

"Själuppgivelsen", skriver James, "har varit och måste alltid betraktas som det religiösa livets vitala vändpunkt". Han ger många exempel på detta. En person bekänner: "När jag sade: Herre, jag har gjort allt vad jag kan, jag överlämnar mig åt dig, kom genast en stor frid över mig." Från fysiologisk synpunkt, säger James, skulle det kunna tolkas så: om du gör allt som står i din förmåga, så gör ditt nervsystem resten.

Både psykologin och religionen är överens om, att det finns krafter, skenbart utom den medvetna individen, vilka bringar förlösning i hans liv. Skillnaden är den, att psykologin definierar dessa krafter som undermedvetna, medan religionen hävdar att dessa krafter kommer från Gud.

James vänder sig mot åsikten, att en saks värde är beroende av dess ursprung. Om ett omvändelsetillstånd bär goda frukter för livet, bör vi, menar han, idealisera och vörda det, även om det är ett stycke av den naturliga psykologin. Skulle det däremot inte bära goda frukter, bör vi avfärda det, oavsett vilket övernaturligt väsen som eventuellt kan ha framkallat det.

Sanningsfrågan är därmed förvisso icke löst.

Ivar Wallensteen

En klassiker i skräck.

På Lindqvists förlag har en skräcklitteraturens klassiker nyligen getts ut — *Golem* — av den på sin tid kände författaren i genren Gustav Meyrink.

Meyrink som var av judisk börd och under en stor del av sitt liv bodde i Prag, förlägger skildringen av Golem till Prags ghetto. Detta skildras med oerhörd intensitet och en beundransvärd skärpa i detaljerna. Enbart av den orsaken är boken ytterst läsvärd.

Meyrink är mystiker, och det spåras lätt i handlaget. Kanske kommer fler än jag att känna sig förvirrade och liksom pressade av dunkla makter vid läsningen av denna bok, som är så svår att förstå sig på. Än tycks man kämpa sig genom ett pekoral, än tror man sig stå mitt inne i ett mästerverk, som fascinerar genom sitt skiftande spel av plötsliga kast i handlingen och ett bisart galleri av typer. Högt över dem alla reser sig Golems bleka skräckgestalt — han är den konstgjorda varelse som oväntat dyker upp i ghyttot och därvid bådär olycka.

Golem är en psykologisk gåta, och författaren spelar lätt på läsarens känsloträngar. I hela skildringen finns något av het feberdröm, av ohöjd exponering av mänsklig ondska och av drif-

ternas lek med människohjärtat.

Ur människoträskets djup stiger en dunst av ångest och fasa upp — ett allsmåttigt ont som bärs fram med mystikerns styrka. Golem kom på bokhandelsdisken medan första världskrigets brand ännu härjade i världen. Den över-sattes på ett mästerligt sätt av Ernst Klein till vårt språk, och förlaget har valt att ge ut den nya upplagan med bibehållande av den gamla språkräkten. Och de kläderna passar den förträffligt!

Olle Ohman

Hjärnans mysterier

Maya Pines har sammanställt en bok som på svenska fått namnet *Hjärnans herrar* med underrubriken "Om hjärnforskning och tankekontroll" (Bonniers 1975). Docent David Ingvar, som själv tidigare gett ut en bok i ämnet, skriver i ett förord att "Hjärnans herrar" ger en god överblick av dagens hjärnforskning.

Pines har besökt nästan samtliga ledande hjärnforskningslaboratorier i USA och intervjuat närmare halvtannat hundra framstående vetenskapsmän. Hennes slutprodukt kan sättas upp som ett mönster för en populärvetenskaplig skrift.

Utan tvekan är kapitlet om hjärnhalvornas skilda uppgifter det intressantaste. Det kan vara så att paragnosters skicklighet är lokaliserad till högra hemisfären av hjärnan. Forskningen är här dock endast i sitt allra första stadium. Först om ungefär tjugofem år kan vi räkna med att ha bättre kunskap om den verbalt stumma, högra hjärnhalvan.

Rolf Ejvegård

vill du gå lite djupare
vill du lära lite mera
om
yoga och meditation?

Vi har
FERIEKURSER
där du bor på kursstället i Småland
i 4 dagar, 3 veckor, 1 månad el. 3 månader,
och deltar i en process som kommer att bryta med
dina vanliga föreställningar om Yoga och Meditation
Inläsning program från:
SHANDHAIK VOGA OCH MEDITATIONSSKOLA
S 340 13 Hamneda Tel.: 0372/550 63

UFO-spekulationer

Sven Magnusson

De gäckande tefatens gåta kan inte anses löst ännu — även om många filosofer säger sig vara helt vissa om hur lösningen ser ut. För min del tror jag att fenomenet UFO-rapporter inte till hundra procent kan ges sk naturliga förklaringar — såsom hägringar, plasmabildningar, synvillor, bedrägerier osv. Det verkar att bland rapporterna finnas en stark kärna av ännu oförklarade händelser — kanske är det något hittills okänt naturfenomen, eller kanske skepp från främmande världar eller existensplan.

Ordet "kanske" är nyckeln till förståelse av UFOs just nu — förståelsen att vi ingenting förstår. Och där kunskap och förstånd är otillräckliga, träder det spekulativa tänkandet in.

En intressant fråga, som spontant kan dyka upp i medvetandet, när man läser om UFOs, är om dessa verkligen är materiella till sin natur. Ja! svarar man ibland — det tycks röra sig om solida, fysiska föremål, som lämnar spår efter sig. Nej! tänker man andra gånger — tefaten "flyter" på ett kusligt sätt,

konturerna suddas ut, de ändrar form och färg eller försvinner på fläcken.

Liksom en annan filosof, Kronblom, får jag diverse idéer, medan jag ligger på sofflocket. Nyss — den 29 mars 1976 — fick jag infallet att kanske allt skapat kan existera i såväl materiell som andlig form — eller rättare sagt: det kan när som helst befinna sig någonstans på skalan mellan fullständigt materiellt och fullständigt "andligt". Det bord som jag sitter vid i skrivande stund, skulle — i princip — kunna övergå i en mer andlig, eterisk form, och kanske till sist bli ren tanke.

Så: ett UFO, som landar på planeten jorden, är kanske nog så fysiskt men kan övergå till lättare materia och slutligen bli helt osynligt för oss. I så fall skulle UFOs vara både normala och paranormala — med vårt sätt att se — paranormala på samma sätt som psykisk kirurgi och spiritistiska materialisationer.

Kanske rör sig UFOs, när de är i ett icke fullt materiellt tillstånd, genom vad vi kallar telekinetiska krafter, en form

av mind-over-matter. Då lyder de inte under samma lagar som de fullt materiella föremålen, och detta skulle kunna förklara deras "omöjliga" rörelser och hastigheter.

Om det är så — och vårt universum överhuvudtaget inte alltid är så materiellt, som vi tror — då behöver de stora avstånden inte utgöra något oöverstigligt hinder för interstellära resor. Farkosterna drar sig helt enkelt undan från de besvärliga fysiska sammanhangen till en mer andlig dimension, där de måhända färdas med "tankens hastighet".

Enligt denna idé — Magnussons teori om den psykofysiska glidningen — skulle UFOs kunna vara "spöken" ibland och hederliga materiella former ibland — alltså kunna glida över från ett grovt materiellt tillstånd till ett mindre materiellt eller "eteriskt".

I alla händelser är det ju fullt tänkbart att det i ev. utomjordiska — kanhända utommateriella — kulturer kan finnas starka telekinetiska krafter, en makt över fysiska former, som för oss syns mirakulösa.

SÖKAREN

Nr 5 1976 Årgång 13

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

I redaktionen: Nils-Olof Jacobson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Sjuhäradsbygdens Tryckeri AB, Borås, 1976

PRENUMERATIONSPRISER:

Helår (10 nr) 45:—

Halvår 24:—

Annonspriser (moms tillkommer):

Helsida 500:—, halvsida 300:—, småannonser 10:— per spalt-cm men minst 30:—.

INNEHÅLL:

Vipassana-meditation 2

Perttu S. Kortelainen:
Eckankar 4

En "jobbig" sökare: Ingvar Selin 7

Peter R. Meyer:
Intervju med Birgit Cars 8

Ivan Troëng:

Magnetterapi — väcker organismens självläkande krafter? 10

Hans Granqvist:

Intuition och aktier 14

Bertil Falk:

Hubbard före scientologin 16

Per Ragnar:

Reflexioner 21

Sven Rosén:

Växternas hemligheter avslöjade 22

Teckningar av Hildegard

Svenson-Rutz 24

Rolf Ejvegård:

Filosofier 25